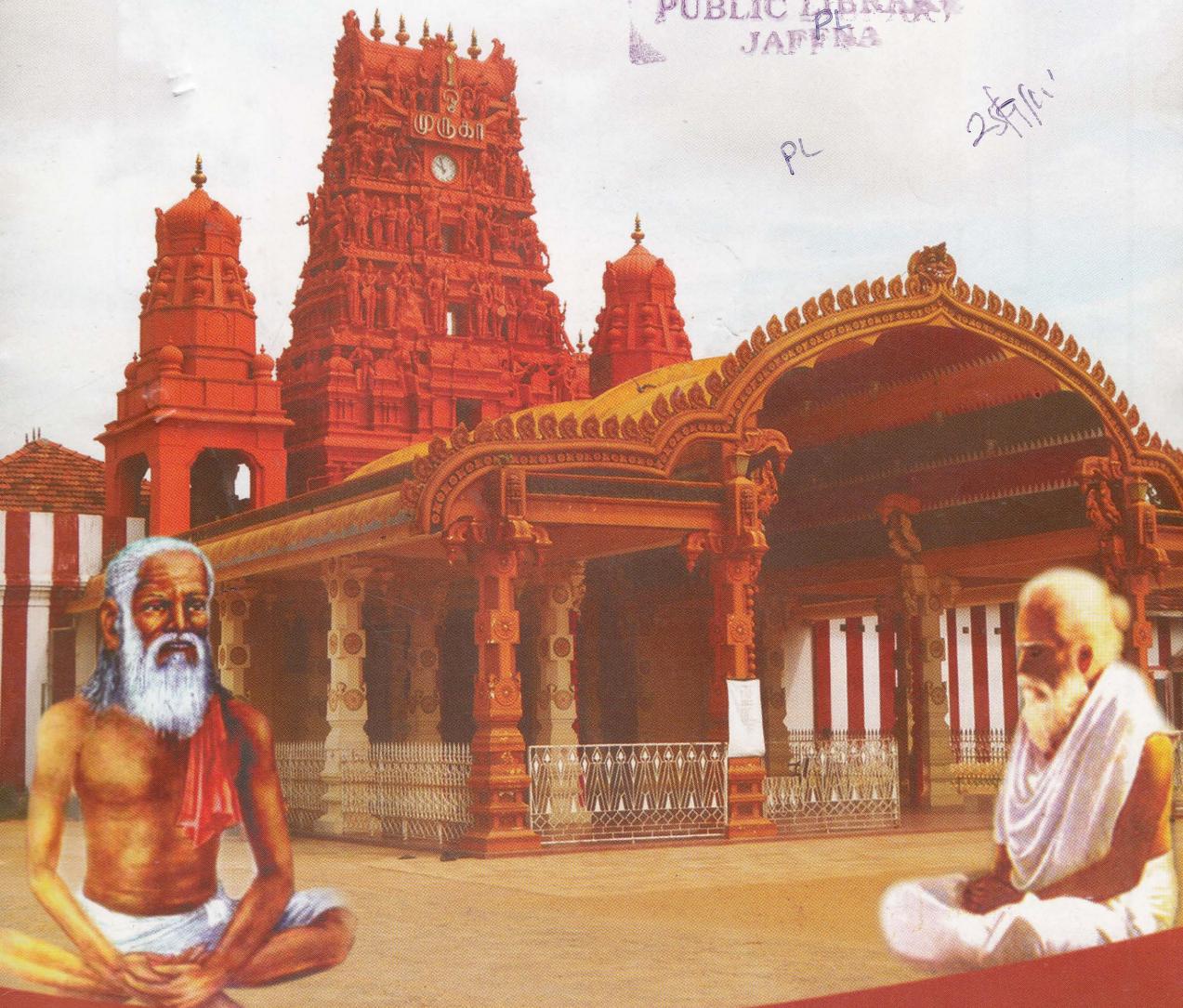

அருள் வளி

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

PL

25/11/14

நல்லூர் கந்தன் சிறப்புமலர்
வெளியீடு

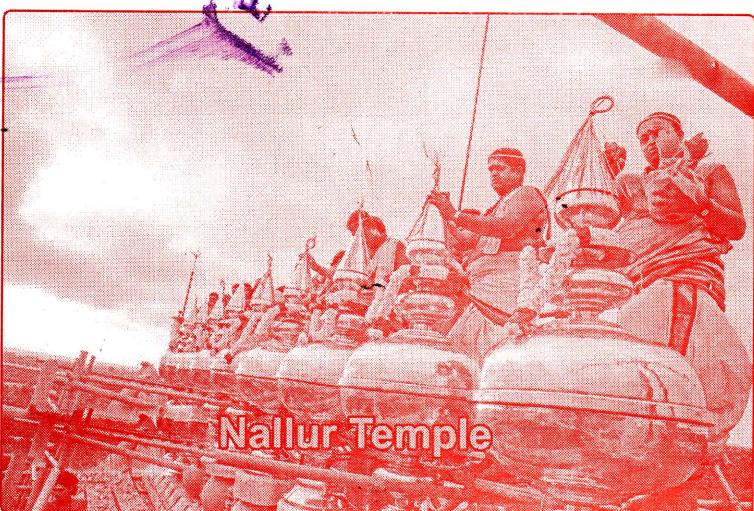
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை
2015

நல்லூர் கந்தன் குபேரவாசல் கோபுரம் கும்பாலிஷேகம் 4-9-2015

Nallur Temple

Nallur Temple

Courtesy Nallur Temple

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. சு. டலும்நாயகம் அவர்கள்

ஷுவணி மாத மலர்

2015

வெளியீடு : ஸ்ரீ தூர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பதை, சிவங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
Face book: tellidurga@gmail.com

பதிவு கூ. : ISSN 2362 - 0587
ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

JBLIC LIBRARY
JAFFNA
நல்லூர் கந்தன் திருவீதி

நல்லூர் கந்தனின் திருவீதி தெய்வீகம் நிறைந்தது. இத்திருவீதியில் வலம் வந்தால் தீராத துண்பம் யாதும் தீரும் என்பது அநுபூதியாளர்களின் அநுபவம் ஆகும். ஆயிரமாயிரம் அடியவர்கள் அங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடு செய்யும் இத்திருக்கோவில் வீதிக்கு நிகராக வேறு எதுவும் இல்லை. இத்திருக்கோவில் வீதியில் செல்லப்பா சுவாமிகள் சமாதி, நாவலர் மணிமண்டபம், நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், மூத்த விநாயகர் கோவில், மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயம், மூத்ததம்பி மடம், தூர்க்காமணி மண்டபம், வடக்கு வீதி மடம், மகேஸ்வரன் மணி மண்டபம், நடராஜா பரமேஸ்வரி மண்டபம், மனோன்மணி அம்மன் கோவில், அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் மடம் என ஆன்மீக அறச்சாலைகள் நான்கு வீதியிலும் சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வீதியில் சில வருடங்களாக அரசியல் வாதியின் புகைப்படங்கள், விளம்பரப் பதாகைகள் அமைக்கப்பட்டு நல்லூர்க் கந்தன் வீதியை சஞ்சலப்படுத்தின. இவ்வாண்டு நல்லூர் கந்தன் ஆலய நிர்வாகம் நான்கு வீதியின் எல்லைகளையும் சுவர் வடிவில் சிவப்பு வெள்ளை சேலைகளால் அழகு செய்து வீதியில் வரும் பக்தர்களை ஆன்மீக சிந்தனையோடு பவனிவர வைத்துள்ளனர். இது பாராட்டுக்குரிய விடயம்.

நல்லூர் முருகன் பவனிவரும் வீதியில் அரசியல்வாதிகளின் கட்டவுட்டுகள், வணிக விளம்பரக் கட்டவுட்டுகள், வேறு பதாதைகள் நல்லூரான் வீதியில் அமைக்கப்படக்கூடாது என குரல் கொடுத்த போதிலும் பயன்தரவில்லை. இவ்வாண்டு யாழ். மாநகரசபை நல்லூர் மகோற்சவத்தை முன்னிட்டு நடாத்திய கூட்டத்தில் இவ்விடயம் தொடர்பாக கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டு நல்லூரான் வீதியில் எதிர்காலத்தில் மேற்குறித்த விடயங்கள் காட்சிப்படுத்த அனுமதிப்ப தில்லையெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு நல்லூரான் வீதி சீரிய முறையில் பேணப்படுவது சிறப்புக்குரிய விடயமாகும். நல்லூர் கந்தப் பெருமானின் திருவிழாக் காலம் சைவமக்களின் எழுச்சிக் காலமெனக் குறிப்பிடலாம். கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம்பரியங்களை எமது தலைமுறை கற்றுக்கொள்ளுமிடமாக நல்லூர்ச் சூழல் அமைந்து வருகிறது. காவடி, அங்கப்பிரதிட்டை, பாத யாத்திரை, பண்ணிசை, இசை, நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகள், நாதஸ்வர தவில் கச்சேரிகள் நல்லூர்ச் சூழலில் மக்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. யாழ்க் குடாநாட்டில் பெருந்தொகையான் சைவமக்களை ஒன்று சேர்க்கும் வாய்ப்புக் கைகூடுகிறது. நல்லூரின் மகத்துவத்தை நாளைய தலைமுறையும் பேணவேண்டும். நல்லூரில் நாம் கடைப்பிடிப்ப வற்றையே எமது சந்ததி கடைப்பிடிக்கும். எனவே எமது பாரம்பரியத்தின் கருவுலமாக விளங்கும் நல்லூரான் சூழலை என்றும் பேணிப் பாதுகாப்போமாக.

- ஆசிரியர்

சமுத்து திருக்கோயில்களில் தெய்வத் தமிழ்க் கலையாம் வில்லிசைக் கலை

திரு. இராகசயா மீந்தரன்

சமய ஒருங்கிணைப்பாளர், சமய பிரசாரகர்,
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், இலங்கை.

முன்னுரை

உலகெலாம் காத்து ரட்சிக்கின்ற பராவ் கருணைத் தடங்கலாகிய பரம் பொருள் சிவபெருமான். அவருடைய பேரருட் கருணைத் திறத்தினால் இந்த உகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. சிவனின் ஆளுமைக்குட்பட்ட இப்புவகைன் கண்ணே பல்வேறு ஜீவராசிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இசைந்து போவது இசை

இசைக்கு மயங்காதார் இவ்வகைல் இல்லை என்றே கூறலாம். கொல்லும் விசமுடைய பாம்பும்கூட மகுடிக்கு மயங்கிவிடுகின்றது. இசை எப்போதும் இசைந்துபோகச் செய்துவிடும். இசையென்பது இன்பந்தருவது. ஒருங்கே பொறி புள்ளகளுக்கு இன்பந்தருகின்ற பெருமை இசைக்கு உண்டு. இசையென்னும் சொல்லுக்கு வயப்படுத்துவது, இசைவிப்பது என்பது பொருள். மரஞ் செடிகொடிகள் முதலிய ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஆறறிவு படைத்த மக்கள் வரையில் எல்லா உயிர்களையும் வசப்படுத்துகின்ற ஆற்றல் இசைக்கு இருக்கின்றது. இப்படி இசையின் அருமையையும் பெருமையையும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இசையென்பது உகில் எல்லோரையும் இன்பமாக வாழுவைக்கும் பெருமை தனையுடையது என்று கூறின் மிகையாகாது.

சிரிப்பு சிறந்த மருந்து

சிரித்து வாழுவேண்டும் பிறர் சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே என்பார்கள். சிரிப்பு ஒரு சிறந்த ஒளடதமாகும். சிரிக்கச்சிரிக்க எமது உடம்பிலுள்ள நோய் மாறுகின்றது. வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகும் என்பது மிகவும் உண்மையே. சிரிக்கச் சிரிக்க எமது உடல் நரம்புகள் செயலூக்கம் பெற்று இரத்தோட்டம் பெற்று வலுவடைகின்றன. வில்லுப் பாட்டின் மூலம் கேட்பவர்களை வயிறு குலுக்கச் சிரிக்கவைக்க முடியும். அவ்வாறு சிரிக்கும்போது உடம்பு நல்ல நிலைக்கு வருகின்றது. நோயும் குறைகின்றது. ஆகவே வில்லிசை மக்களுக்கு மருந்தாகவும் விளங்குகின்றது.

இன்பந்தரும் கலை

“ஆடிப் பாடி வேலை செய்தால் அலுப் பிருக்காது. அதில் ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது” என்பது திரைப்பாடல் மூலம் நாம் அருள் ஒளி

பெறும் கருத்து. பாடலோர்த்தும் நாடகம் நயந்தும் என்று பட்டினப்பாலையில் வருகின்ற தொடர் முன்னைய பண்டைத் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கையில் இசை நன்கு கலந்திருந்தது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். வெறும் இசை கேட்பதற்குச் சிறிது நேரம் இன்பத்தை அளிக்குமே தவிர, வளம் பயப்பதில்லை. நல்ல கருத்துக்களையும் அளிக்கத் தவறும். உண்மையான இன்பத்தை அளிக்கவல்ல ஒரே கலை, இந்த வில்லிசைக் கலை. அது அனுபவித்தவர் களுக்குத்தான் புரியும். இதன் மூலம் கருத்துக்களையும் காவிய நயங்களையும் புராண இதிகாச விளக்கங்களையும் நல்லமுறையில் வெளிப்படுத்த முடியும். கேட்பவர்களும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த கலை இந்த வில்லிசைக்கலை.

சைவத்தின் தொடர்பு

எமது மூதாதையரான தமிழ் மக்கள் சமயத் துறையில் இசையைப் பெரிதும் மோற்றினார். இறைவனையே ஏழிலையாகவும் இசையின் பயனாகவும் கண்டு வழிபட்டனர். ஆண்டவனை அகங்குளிர்ந்த உள்ளத்துடன் இசையொன்றைப் பாடுகின்ற பண்பு தமிழ் மக்களுக்கேயுரியது. தேவாரத் திருமுறைகளை அருளிச் செய்த சைவநாயன்மார்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் முதலானவர்களும் இசையோடு பாடல்களைப் பாடி இறைவனை மகிழ்வித்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் தேனாக இனித்து தித்திக்கும் இனிமையைத் தருகிறது. இதுவே சைவத்தின் தொடர்பு.

வில்லிசையின் தோற்றும்

மேடையிலே நடுமையமாக வில்லிசைத்துப் பாடுபவர் இருக்கவேண்டும். அவருக்கு இடப்பக்கத்திலே நகைச்சுவையுடன் பேசும் கலைஞர் இருப்பார். அவருக்குப் பக்கத்திலே விற்கடம் வாசிப்பவர் இருக்கவேண்டும். இந்த ஒழுங்கிலேயே வில்லிசை நிகழ்ச்சி தற்போது நடத்தப்படுகின்றது. இசைத்தமிழும் இயற்றமிழும் நாடகத்தமிழும் ஒருங்கே சேர்ந்த கலை வில்லிசைக்கலை. பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பேணி வளர்த்துவந்த கிராமியக் கலைகளிலே பிரதான இடத்தை வகிப்பது வில்லுப்பாட்டு. இந்தப் பரந்த நிலவுலகின் கண்ணே வாழ்கின்ற நாட்டுப்புற மக்கள் தங்களுக்கென்று ஓர் இசை மரபை வகுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். அதிலே இந்த வில்லிசையில் இயல்பான இசை நயமும் சொல் நயமும் கருத்து வளமும் செறிந்து காணப்படுகின்றது. மனிதரின் உள்ளத்திலுள்ள வெளிப்பாடுகள் இனிய இசையோடு மலர்கின்றன. இதில் வில்லுப்பாட்டு பழந்தமிழ் இசைக்கலை. இந்தக் கலை யாவரையும் மகிழ்ச்சிக்கடலில் ஆழ்த்தும் தன்மையுடையது. அது மாத்திரமன்றி, தன் எளிமையாலும் இனிமையாலும் எல்லோரையும் தன்பால் ஈர்க்கும் சக்தி உடையது.

வில்லிசையின் தன்மை

யுத்தத்திலே உபயோகிக்கப்படுகின்ற வில் இந்தக் கலையில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இனிமையான வில்லிசை நிகழ்ச்சிக்குத் துணையாக ஆர்மோனியம், மிருந்தும், விற்கடம், உடுக்கு, சப்ளாக்கட்டை என்பன உள்ளன. கொலைக்கருவியான வில்லும் அம்பும் இங்கே கலைக்கருவிகளாக மாறுகின்றன. அம்பு அன்பாகப் பரிணமிக்கின்றது. இந்த வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியில் வில்லத்துக் கதை சொல்பவர் நல்ல இசை ஞானமும் பேச்சு வன்மையும் தாள யைமும் கடவுள் பக்தியும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். சொல்லுகின்ற ஒவ்வொரு சொல்லும் கேட்போருக்கு விளங்கக்கூடியதாக எளிய தமிழில் அமையவேண்டும். சொற்சுத்தம் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவர் சொல்வது கேட்பவர்களுக்கு விளங்கும்.

பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் தெம்மாங்கு மெட்டில் அமைந்திருந்தாலும் இசைநயத்துடன் சொற்கள் தெளிவாக மற்றவர்களுக்குப் புரியக்கூடியதாக அமைதல்வேண்டும். அதுமாத்திரமன்றி வில்லுப்பாட்டில் இடம்பெறுகின்ற கதைகள் வெறும் பொழுதுபோக்காக மட்டும் இராமல் நல்ல சிந்தனைகளைத் தருகின்ற மக்களிடையே பக்தி மார்க்கத்தை வளர்க்கக்கூடிய திறன் வாய்ந்ததாக இருத்தல் மிக அவசியம். வில்லுப்பாட்டு நல்ல இசை மயமாகவும் கலை நயமாகவும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை கூறப்படும் கதையமைப்பில் வெவ்வேறு இராகங்களில் அமைந்த வெவ்வேறு பாடல்களும் அவற்றிற்கேற்ற மெட்டமைப்புக்களும் அமைந்திருத்தல் நல்லது.

இலங்கையில் வில்லிசை

பாரம்பரிய கலையான வில்லிசை எமது நாட்டிலும் சிறப்புடன் திகழ்ந்திருக்கிறது. கிழக்கு மாகாணத்திலே மாஸ்டர் சிவலிங்கமும் வடக்கு மாகாணத்திலே திருப்பூங்கூடி ஆறுமுகமும் இதனை வளர்த்தனர். மேல் மாகாணத்திலே உடம்புரிலே பெரி சோமாஸ்கந்தர் என்பவர் வில்லிசை செய்து வந்துள்ளார். கொழும்பு மாநகரிலே சோக்கல்லோ சன்முகமும் வில்லிசை மூலம் புகழ் பெற்றார். யாழ்ப்பாணத்திலே கலா வினோதன் சின்னமணி, க.நா. கணபதிப்பிள்ளை, ஸ்ரீதேவி சோமாஸ்கந்த சர்மா, சபா சதாசிவம், ராஜன் மற்றும் சிறுப்பிட்டி சத்தியதாசன், உடுப்பிட்டி வானம்பாடி, நாச்சிமார்கோவிலடி இராசையா ஸ்ரீதரன் ஆகியோரும் இதனை அரும்பாடுபட்டு வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த கலை

வில்லுப்பாட்டுக்கு ஒரு தனி வரவேற்பு எந்தக் கிராமத்திலும் இருக்கின்றது, வாணொலியில் இருக்கின்றது, தொலைக்காட்சியில் இருக்கின்றது. ஆயைங்களிலும், பொது மேடைகளிலும், பள்ளிகளிலும் கூட இதனைக் காணலாம். எந்தக் கிராமியக்கலைக்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு இதற்கு உண்டு. மக்கள் வில்லுப்பாட்டில் மிகுந்த அக்கறை காட்டுவதற்குக் காரணம் இல்லை. பெரும் செலவுகள் அருள் ஒளி

செய்து இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஏன் ஏற்பாடு செய்கின்றார்கள் என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த வில்லுப்பாட்டுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு என்பதைக் காணலாம். இதைப் பார்க்கும்போது வில்லிசையின் பெருமை மட்டுமல்ல, தமிழினத்தின் கலை உணர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் நன்கு புலப்படுகிறது.

மன்னர்கள் வாழ்த்தும் அளவிற்கு உயர்ந்திருந்த வில்லிசைக்கலை இடையில் நலிந்துவிட்ட காரணத்தை ஆராயும்போது கலைஞர்கள் வாழ்ந்து நலிந்தது எப்படியென்ற காரண காரியக் கதைகளையும் கூடத் தெரிந்து கொள்ளலாம். தமிழின் பிறப்பு வளர்ப்பு பற்றிப் பேசும்போது ஒலிக்கும் வரிகளே வில்லிசைக்கும் பொருந்தக் கூடியது சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் எமது ஈழவள நாட்டினும் இந்த வில்லிசைக்கலை வல்ல கலைஞர்கள் இந்த வில்லிசைக்கலையை வளர்ப்பதற்கு இருந்த வேளையில் நல்ல இனிமையான இசையொலி எழுப்பும் வயலினும் மாத்திரம் பக்கவாத்தியமாக இருந்தவேளையில் நல்ல இனிமையான இசையொலி எழுப்பும் ஆர்மோனியத்தையும் தபேலாகவையும் சேர்த்தே வில்லுப்பாட்டின் நிகழ்ச்சிக்கு மெருகூட்டனர்கள். ஆர்மோனியத்திலிருந்து வரும் சத்தம் உடலிலுள்ள நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றி நல்ல உற்சாகத்தையும் புதுத்தெம்பையும் தருகிறது. தேவீர் பருகியதுடன் புத்துணர்ச்சி வருவது போல, இந்த ஆர்மோனிய இசையும் கேட்பவர்களுக்கு புத்தாக்கம் கொடுக்கின்றது. ஆகவே ஆர்மோனியம் இனிமை நிறைந்த இசையை வழங்கும் ஓர் உண்நதமான இசைக்கருவியென்பதே உண்மை. அருணகிரிநாதர் தாம் பாடிய திருப்புகழில் நாதம்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மூலம் என்பர். அந்த நாதம், ஒசை உடுக்கையில் பிறந்து சுழல்கிறது. இப்படிச்சுழலும் வட்டங்களில் தோன்றிய கோலப்புள்ளி ஒலி அலைகள் தாம் இசையிலுள்ள சரிகமபதநி என்னும் ஏழ ஸ்வரங்கள். இந்த உடுக்கை மூலம் உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவனான இறைவன் ஒசையொலியாகிய நாத கானத்தை ஞானத்தை உலகெங்கும் பரப்பினான் என்று கொள்வதன் மூலம் நாம் உடுக்கையின் பெருமையை உணரலாம். அதன் மூலம் இந்த இசைக்கலையில் மிகவும் முத்த சிறப்புக்கொண்ட வில்லுப்பாட்டின் பெருமையையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. உண்மையிலேயே இசைக்கலையில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த சிறப்புக்கொண்ட உடுக்கைக்கு உரிய பழம் பெருமைக்கு ஏற்ற வகையில் இந்த மேடைகளில் நல்ல இடத்தைக் கொடுக்க பற்றும் முன்வரவேண்டும். இதை ஏன் நம்மவர்கள் கவனிக்கிறார்களில்லை? இது கவலையான ஓர் விடயமாகும்.

உண்மையான தமிழ் விழாக்கள் உடுக்கையடித்துத் தொடங்கப்படலாம். தமிழுக்காக உழைக்கும் தமிழர்கள் பங்கேற்கும் மேடைகளில் உடுக்கை ஒலிக்கவேண்டும். விழாக்களில் நாதஸ்வர இசை போல நீண்டதொரு வரலாறு கொண்டிருக்கும் உடுக்கையைக் கொண்ட வில்லிசை தான் முதல் முழுக்கமாக அமையவேண்டும். இவ்வாறு அந்த வில்லிசைக்குரிய சிறப்பை அளித்து அதனை மேலும் நன்கு வளர்க்கமுயல வேண்டும். இப்போது இது அருகி வருகிறது.

ஆரம்ப வரலாறு

தென்பாண்டி மண்ணை ஆண்ட மன்னர் பரம்பரையில் ஒருவனின் மடியில் பிறந்ததுதான் இந்த வில். தோலில் தானே வில்லிருக்கவேண்டும். அது எப்படி மடிக்குத் தவழ்ந்திடவந்தது? அம்பு எய்து உயிரை எடுக்கத்தானே பயன்படவேண்டும். அது எப்படி மடியில் கிடத்தப்பட்டு அம்பு போன்ற வீசு கோல் என்னும் இசைக்கருவியாக நாதமுழக்கம் செய்யும். அது நல்ல பழக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த அதிசயத்தை என்னவென்பது? சபரிமலை ஜயப்பன் கதையில் கூடவரும் ஒரு நிகழ்ச்சி ஜயப்பனைத் தந்தையாக இருந்து வளர்த்த மன்னன் ராஜசேகரனிடம் மக்கள் வந்து காட்டு மிருகங்களால் துயரப்படுகின்றோம் என்று கூக்குராலிட்டதும் வீரர்களைப் படை நடத்தி தானே தலைமையேற்று வேட்டையாடச் சென்றானாம். இதுபோல் தெற்குச் சீமையை நீங்கள் போய்க் காட்டில் வேட்டையாட வாருங்கள் என்று வேட்டைக்கு அனுப்பிவிட்டு அவன் உப்பரிகையில் போயமர்ந்துகொள்ளவில்லை. தானும் போர்க்கோலம் தாங்கி தீங்கு புரியும் விளங்குகளைத் தீர்த்துக்கட்டச் செல்கிறான். அந்தக் காலத்தில் வேட்டையாடுவது அரசனின் கட்டாய கடமை. மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமெல்லவா?

வேட்டைக்குச் சென்ற தென்பாண்டி வேந்தன் காலை முதல் மாலை வரை வேட்டையாடினான். கர்ச்சனைகளுக்கும் உறுமல்களுக்குமிடையில் களைப்பின்றி வேட்டையாடியிருக்கின்றான். சிங்கம் புலிகளுக்கு நடுவில் குறையாத வீரத்தோடு வேட்டையாடியிருக்கின்றான். வில்லில் இருந்து புறப்பட்ட அம்புகள், வேத முனிவரின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட சொற்களைப் போல் குறித்வறாது வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் பினக்குவியல். மிருகங்களின் உடல்கள் எல்லாம் அங்குமிங்கும் தாறுமாறாகச் சிதறிக் கிடந்தன. ஒரே இரத்தவெள்ளம். பாண்டியன் எய்த அம்புகள் வேங்கையில், யானையில், சிங்கத்தின் உடம்பில் பாய்ந்து அதனால் சிந்தியோடும் இரத்த ஆறு புத்தம் புதிய புறநானூற்று வரிகளை அரங்கேற்றிக்கொண்டிருந்தன.

தங்களிடமுள்ள அம்புகளில் இரண்டை எடுத்து ஓவ்வொரு கையிலும் கைவத்துக் கொண்டு தாளத்திற்கேற்ப தட்டித் தட்டிப் பாடுங்கள். வில் எப்படி மடியில் ஒரு பிடியில் லாமல் நிற்குமா? அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? இதோ குடமிருக்கிறது. அரசே! வேட்டை முடிந்ததும் நரிக்கொம்பு, யானைத்தந்தம், புலித்தோல், மான்தோல், கவரிமான் மூடி, கஸ்தூரி பல மருந்து மூலிகைகள் அத்தோடு கொம்புத்தேன் குடம்குடமாகக் கொண்டுசெல்வது வழக்கமல்லவா? தேன் கொண்டுசெல்ல ஏற்றது எனக் கொண்டு வந்த குடம் துணை செய்யும் அரசே என்றார் அமைச்சர். பிறகு அதன்படி வில்லை மடியோரம் நிறுத்தி அதன் கழுத்தில் குடம் கட்டப்பட்டது. குடம் கடமாக மாறியது. கொலைக்கருவிகளான வில்லும் அம்பும் கலைக்கருவிகளாக மாறின. வில்லுப்பாட்டு ஆரம்பமாகியது. மன்னன் வில்லை அம்பினால் தட்டித்தட்டி இறைவனிடம் தன் வேண்டுதலை விண்ணப்பத்தை அருள் ஒளி

வில்லிசையாக்கிப் பாடத் தொடங்கினான். அமைச்சர்களும் உடன் சேர்ந்து பாடத் தொடங்கினார்கள். வில்லிசை ஒலிக்கத் தொடங்கியது. இரவுப்பயணத்தின் போது வழி முழுவதும் ஒலி எழுப்புவதற்கென்று ஈட்டியில் கட்டியிருந்த மணிகளைக் கழற்றி வில்லின் ஓரங்களில் கட்டிக் கொண்டார்கள். மணியும் ஒலியும் முழங்கியது. வில்லிசை களைகட்டத் தொடங்கியது. இராப்பொழுது இன்னிசைப் பொழுதாகியது. கண்ணீர் விட்ட நேரத்தில் கலை பிறந்தது. தன்னை உணர்ந்த அந்த மன்னனின் நெஞ்சில் ஒரு புதிய தமிழ்க்கலை பிறந்தது. இது தான் வில்லுப்பாட்டு. இது வரை காட்டில் தமது மன்னனிடம் பழகப்பயந்த பட்டவீரர்கள் கூட மன்னன் ஒரு கலைஞராக வில்லின் பக்கம் உட்கார்ந்து தட்டித்தட்டி தமிழ்ப்பாட்டுப் பாடும்போது கூட்டுக்குரல்கள் தரும் சூயில்களாகிவிட்டார்கள். பழக்கத்தில் பயம் நீங்கியது, ஒரு பாசம் அரும்பியது.

அன்று தான் காட்டினிடையே அமர்ந்திருந்த அந்த மன்னனின் மடியில் வில்லிசை என்ற ஒரு அரிய கலை பிறந்தது. அதுவே தான் வில்லுப்பாட்டு அவரங்களைக் கூட்டுவதாக பொதிகைமலைத் தென்றல் காற்று அன்புக்குரவை ஆளுமாவின் இராகத்தை இதய உணர்வுகளை, இன்னிசைப் பாடல்களை வேதனை தீர்த்த வில்லிசையைச் சுமந்து வந்தது, என்னே புதுமை. உயிர் பறிக்கும் விலங்குகளை வேட்டையாடச் சென்ற மன்னன் உயர் கலையொன்றை வேட்டையாடி வந்தான். வேந்தர் குழு பாடிவரும் வில்லுப்பாட்டு தொலைதூரத்தில் ஒலிக்கும் குரலைக் கேட்டு மன்னனின் வருகையை அறிந்த நாட்டு மக்கள் அவர்களை மனமகிழ்வதுடன் வரவேற்றார்கள். ஆரத்தி கரைத்த தாம்பாழுத்தைச் சுற்றி நெற்றியிலே பொட்டிட்டு வேந்தே வருக! வருக! வருக! என்று வாழ்த்தி வரவேற்றார்கள். மறுநாள் கொலுமண்டபத்தில் நடந்தவைநெல்லாம் மன்னன் விபரமாகக் கூறினான். வனத்தில் தான் கண்டறிந்த வண்ணக் கலையை ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே நடத்திக் காட்டினான். அதைக் கேட்ட மக்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்தார்கள். கருகோலம் எழுப்பினார்கள். ஆரவாரம் செய்தார்கள். மன்னன் புலவர்களுக்கு அன்புக் கட்டளையிட்டான். நாங்கள் நடத்திய வில்லுப்பாட்டுக் கலையிது. இதற்கு வேண்டிய இலக்கணத்தை ஆக்கித் தாருங்கள் என்று கூறி வெகுமதிகளையும் அறிவித்தான். அரசனின் கட்டளைக்கிணங்க புலவர்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வில்லிசைக்கு நல்லிலக்கணம் வகுத்தார்கள். காட்டில் பிறந்த கலை நாட்டில் நடமாடத் தொடங்கியது. இப்படித்தான் வில்லுப்பாட்டு ஆரம்பமாகிறது. இப்பொழுது இந்தக் கலை அருகி வருகிறது. இதனை வளர்க்க நாம் முன் எடுக்கும் நடவடிக்கைள் நல்லமாதிரி அமைந்தால் இக்கலை வளரும். இதற்குக் காலந்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

நல்லூர் குடிப்பெருமானின் குபேரவாசல்

கும்பாபிழேகம் - 04-09-2015

சரித்திரப்பிரசித்தி பெற்ற நல்லைக்கந்தன் வரலாற்றில் உன்னதமான நாள் இன்று, நூற்று எட்டு அடி உயரமான குபேரவாசல் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டு 04-09-2015 வெள்ளிக்கிழமை ஆகிய அன்று காலை ஆறுமணிக்கு கும்பாபிழேகம் நடைபெறவள்ளது. இலங்கையிலுள்ள கோபுரங்களில் புதுமையான வகையில் அமைக்கப்பட்ட தனித்துவமான கோபுரமாக இக்கோபுரம் அமைந்துள்ளது. நவதளாங்களைக் கொண்ட இக்கோபுரம் 2012இல் அடிக்கல் நாட்டப்பெற்றது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இவ்வியத்தகு கோபுரம் வேகமாக எழுந்தம் முருகப் பெருமானின் திருவருளே. எவரிடமும் நிதி கோராமல் முருகனின் திருப்பணி அமைதியாக நடைபெற்று முடிவடைந்துள்ளது. ஆலய அறங்காவலர் எல்லாம் முருகனே செய்விக்கிறான் யாம் ஏதும் அறியோம் என அமைதியாகச் சொல்கிறார். சிற்பக்கலைஞர் திரு. வீரசிங்கம் முருகன் திருவருளால் கோவில் எஜானர் சொல்வதைச் செய்கிறோம் எனப்பணிவிடுன் சொல்கிறார். எவ்வித ஆரவாரமுமின்றி முருகப்பெருமானின் பெருங்கோபுரம் எழுந்து நிற்கிறது. கண்டவர்கள் வியக்கும் வண்ணம் காட்சியளிக்கும் அற்புதக் கோபுரம். நாம் வாழும் காலத்தில் அடிக்கல் நாட்டப்பெற்று பூர்த்தியாகி கும்பாபிழேகம் காணும் பேறு நமக்குக் கிடைத்தது. முன் செய் தவப்பயனே செல்வத்தின் அதிபதி குபேரன் வடதிசையின் காவலன் குபேரன் எட்டுத்திக்குப் பாலகர்களிலொருவராகிய குபேரன் சிவபெருமானின் பேரருளைப் பெற்றவன். கொடுப்பதில், உபசரிப்பதில் வல்லவன். வடதிக்கில் வீற்றிருந்து சகல செல்வங்களையும் காக்கும் குபேரன் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவன். இலங்காபுரியை இராவணனுக்கு முன் ஆண்டவன் இம்மண்ணை குபேரபுரியாக நிறைசெல்வத்தோடு வாழுவதைத் தவன் அவன் வீற்றிருக்கும் திசையில் எழுந்த இக்கோபுரத்தைத் தரிசிப்பதால் எல்லாச் செல்வமும் கிடைக்கும் என்பது ஜதிகம். திருப்பதி ஏழுமலையானுக்கு கோவில் கட்ட குபேரன் கடன் கொடுத்தான் எனப்புராணங்கள் கூறுகின்றன. இன்றும் திருப்பதியில் வடதிசையிலுள்ள உண்டியல் குபேரகாணிக்கை எனக்கூறும் வழக்கமுண்டு. குபேரன் நவநிதிகளின் அதிபதி. பத்மம், மகாபத்மம், மகரம், கச்சபம், குமுதம், நந்தம், சங்கம், நீலம், பத்மினி ஆகிய நவநிதிகளின் அதிபதியாகிய குபேரன் பெயரில் அவன் திசை நோக்கி அமைக்கப்பட்ட கோபுரத்தின் குடமுழுக்கைக் காண்பதற்கு அனைவரும் பக்தியோடு திரண்டு வாருங்கள் நல்லூரானின் அருள்மழையில் நன்றாக குபேரவளம் பெறுவேமாக.

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
தலைவர் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.
தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை, இலங்கை.

‘நலமெல்லாம் துந்திடுவான் நல்லூர்க்கந்தன்’

கவிஞர் த. ஜெயசீலன் அவர்கள்

உத்தமனாம் வேல் முருகன் ஓங்கும் நல்ல
உயர்பதியாம் நல்லூரில் மயில்ஸீதுறி
பக்தியடிடன் அடியவர்கள் சூழ்ந்தே நிழக்ப
பார்முழும் தனதுகால் ஈர்த்து என்றும்
நித்திமாரு வஷிவாரு வினஞ்சை அள்ளி
நோநின்று பொழிகின்ற அருளைக் கண்டார்
எத்திசையில் இருந்தாலும் ஒடிவாந்து
ஏத்துவராம் அவன்தாவில் இதயம் வைத்தே.

ஓங்கார மணியோசை செவியிற் பாய
ஒடிவிரும் வினையதுவும் ஒன்றாயிச் சேர்ந்தே
ஆங்காரம் அறுத்தந்த சூரன்தன்னை
அடியவனாய் ஏற்று அருள் செய்தற்காக
நீங்காகு உடன் வைத்தான் சோயம் பொங்க
நியிர் சேவல் மயிலதுவாய் ஆக்கிக் கொண்டான்
நாங்காதல் கொள்கின்ற நல்லூர்க் கந்தன்
நமையுந்தான் ஏற்றிடுவான் நலிவ நீக்கி.

வல்லர்க்கன் இராவணனை மலையின் கீழே
வைத்தமுத்தி இசைபாட அருளோ செய்த
தள்ளரிய புகழ்கைலை ரதத்திலையி
தரணியியலாம் மயக்கிடவே வேலன் வந்தால்
அல்லவரும் நல்லவராய் ஆகி அந்த
அருட்காட்சி தனில் மூழ்கி அழுதே நிழபார்.
மல்லதனில் செயம் கொள்கு மயிலிலேறும்
மாழுருகன் நமைக்காக்க மண்மீல் வந்தான்.

சந்தமதில் தமிழ் சேர்த்துத் தரணி பொங்க
சாந்தியிய திருப்புகழைத் தந்து ஒன்ட
எங்கையிரான் அருணகிரி ஏற்றுகின்ற
எழிப்பந்தன் நல்லூரில் கொடியும் ஏற
பந்தமிரு கிளையிரலாம் பக்தராகி
பாரதனில் கிடந்தே தம் உடலதாலே
கந்தனையை நினைந்துருகி கண்ணீர் பொங்க
கைகூப்பி உருண்டு வரும் காட்சி என்னே!

மாதவரலாம் அடியளங்கு மனத்துள் கந்தன்
மங்காந் ஆருள் நிரப்பி மாங்கல்யத்தை
நாதனவன் காத்திடவே வேண்டி நின்று
நல்லூரான் வீதியிலே உருகி நிழபார்
ஏதுமிலா நல்வாழ்வை எக்குக் கந்தன்
எப்போதும் தந்திருவன் என்றே சொல்லி
வேதனையில் உழல் வாரும் வேலன் காலை
விருப்புடனே பற்றி அருள் வேண்டிநிற்பர்.

தாழவரும் பெற்றோரின் கைகள் பற்றி
தனியாத ஆர்வந்தால் ஒடி வந்த
பாலகரும் பாந்தலிலே ஊற்றுகின்ற
பஸ்தவைசேர் பானங்கள் பருகித் தீர்ப்பார்
தாளவிமாகு சங்கதிகள் சேர்த்து நல்ல
தரமான இசையோரு பிரசங்கங்கள்
வீழவரு வயதினிலும் முதியோர் எல்லாம்
விரும்பி நிதம் கேட்டிருவர் வீதி மொய்த்தே.

கோபுரத்து மணியோசை கூடினிற்கும்
கும்பிகுவோர் எழுப்புகிற குரலினோசை
நாபுரத்து அசைவதனால் பெண்களிளல்லாம்
நூட்பமதாய் எழுப்புகிற மணியின் ஒசை
நாயிலே இருந்ததமுந்து ஓங்குகின்ற
நன்மைதரு நாயனமாம் குழலின் ஒசை
பாபிகளின் அழும் ஒசை பரந்து எங்கும்
பாரிரல்லாம் அதிர்ந்திடவே தேரும் சந்தூம்.

இட்கடலில் தேரதுவும் மலைபோல் நிற்க
இழயிரமாய் கிளையிரலாம் அன்பு பொங்கி
பாற்கடலைத் தேவர்களும் கடைந்தாற் போல
பாம்பினவே நீண்ட பெரும் வடத்தைப் பற்றி
நாட்டவரும் வியப்பிய்த நலமே பொங்க
நமுங்காமல் தோதனை இழுக்கும் காட்சி
கூட்டதனின் பெருமை சொலும் தமிழிரலாம்
கொண்டாழுக் கந்தனையே குறியாய்க் கொள்வர்.

தேரேநி நல்லூரான் வீதி வாஞ்சால்
திரண்டோன் பக்தவிரலாம் ஒன்று கூட
பார் மாறிக் கடல்போல ஆகினிற்கும்
பல தலைகள் அசைவதுவும் அலைகள் ஒக்கும்
கார் போன்ற கருந்தலைகள் மேலே கந்தன்
கவின்த ரதம் அசைந்துவரும் காட்சி கண்டார்.
தோ மீது முருகன் என நினைய மாட்டார்
திரண்ட கடல் மீது வரும் பரிநிதி என்பார்.

அருணகிரிக்கருள் செய்த ஜூன் எங்கள்
அரும் புலவன் நக்கீரன் பாறும் ஜூன்
பெரும் புகழை யாழ் மன்னும் பெற்றுக் கொள்ள
பிறந்தவனாம் நாவலனும் ஏற்றும் ஜூன்
அருந்தமிழால் யோகர் அவர் போற்றும் ஜூன்
அங்புதமாம் தமிழ்க் கடவுளான ஜூன்
வெறும்பிறவி நீக்கி எமை ஆண்டுகொள்வான்
வேலிருக்க அஞ்சாதீ மடமை வந்துசீ!

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற
பேரும் சதமல்ல பெண்டீர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாரும் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

- பட்மநக்தார்

நல்லூர் முருகன் திசைப்பா

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்

பல்லவி

நல்லூர் முருகன் திரு உலாக் காலம்
நாதஸ்வரம் மேளம் விழாக்கோலம்

(நல்லூர்)

அனுபல்லவி

பல்லாயிரம் அன்பர் திருக்கூட்டம் - அவன்
பாதம் தொழுவதற்கோ இந்த ஓட்டம்

(நல்லூர்)

சரணாங்கள்

மாலை வெயில் குளித்து வீதி வருவான் - குற
வள்ளி தெய்வானையுடன் கூட வருவான்
கோல மயிலின் மிசை ஏறி வருவான் - வேல்
கொண்டு நமைக் காக்க ஓடி வருவான்

(நல்லூர்)

வாசமலர் மாலை சூடி வருவான் - ஜயன்
மாசில் அடியாரைத் தேடி வருவான்
வீசும் இளந்தென்றல் மீது வருவான் - வடி
வேலைப் பிழத்தபடி ஓடிவருவான்

(நல்லூர்)

அருணகிரி புகழ்ப்பா கேட்டு வருவான் - பக்தர்
ஆடு காவடிகள் பின் கூட வருவான்
கருணை பொழிந்தபடி கந்தன் வருவான் - முரு
கா என்றழைப்போரைத் தேடி வருவான்

(நல்லூர்)

விழிப்புலனற்ற மாணவர்களுக்காக கற்பூரம் விற்ற பார்வையற்ற கந்தசாமி

சபோதினி சபாரத்தினம்
மாதகல்.

விழிப்புலன் அற்ற மாணவர்களைக் கல்வியில் முன்னேற்றுவதற்கு விழிப்புலன் அற்ற ஒரு முதியவர் கற்பூரம் விற்று அவர்களுக்கு உதவி வந்தார். ஒரு சிறந்த சேவையாளனை பற்றி எழுதுவதில் பெருமையடைகிறேன். அந்த நல்ல உள்ளம் கொண்ட உயர்ந்த மனிதரை அனைவரும் அறிய வேண்டும் என்பது என் அவா. ஆனால் அந்த உயர்ந்த மனிதர் இக் கட்டுரை வழாருயும் வேளை எம்முடன் இல்லை என்பது தான் மனவருத்தம் தரக்கூடிய ஒரு விடயமாகக் காணப்படுகிறது. 01-09-2015 அன்று இறைவனாடி சேர்ந்துவிட்டார். அன்னாரின் இறுதிக்கிரியைகள் 04-09-2015

வெள்ளிக்கிழமை கைத்தி தொழில் பூங்காவில் நடைபெற்றுள்ளது.

இன்று பலர் சிலரை பார்த்து ஊனமுற் றோர் என்று கூறுகிறார்கள் விழிப்புலனற்ற றோர், செவிப்புலனற்ற றோர் இவர்கள் எல்லோரும் இன்று பல சாதனைகளை நிகழ்த்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களும் ஏனையோரைப் போன்றோரே.

தன் உழைப்பில் அன்றி பிறரை சுறண்டி பிறரின் உழைப்பில் எவ்வாறு தாம் சுகமாக வாழலாம் என்று இன்று பலர் எம் நாட்டிலே சிந்தித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். தானாக உழைத்து வாழாது, பிறரைச் சுரண்டி வாழ நினைப்பவர்கள் பலர். இவ்வாறு வாழ நினைக்கும் மனிதர்கள் மத்தியிலே விழிப்புலனற்ற இந்த கந்தசாமி ஜயா தனது பார்வையை இழந்த காலம் தொட்டு இறக்கும் வரை விழிப்புலனற்றவர்களுக்காக தனது சேவையை வழங்கி வந்தார்.

இவர் போன்றோர் வாழ்விலே சிறக்க வேண்டும் என்பதற்காக செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆயைத்திலே கற்பூரம் விற்று அதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை கொண்டு விழிப்புலனற்ற றோருக்காக ‘கந்தசாமி நிதியம்’ என்ற ஒன்றை அமைத்து அதனுடாக விழிப்புலனற்ற பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவான மாணவர்களுக்குத் தலை ஆயிரம்

ரூபா வீதம் வழங்கி வருகிறார்கள். இவ்வருட திருவிழாவில் கூட தன் சேவையை விடாது தொடர்ந்தும் கற்புரம் விற்று வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான ஒரு சேவையாளரைப் பலர் அறியாது இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. ஆதலால் தான் இன்று பத்திரிகையினுடாக அவரின் உடல் இம் மண்ணில் சமாதி ஆன ஓரிரு நாட்களில் அவரின் சேவையை அனைவரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக இக்கட்டுரையை வரைகிறேன்.

உள்ளத்தால் உயர்ந்த இவரை, இச்சமூகத்தினருக்கு முன்கொண்டு வந்து காட்ட வேண்டும் என்பது, என் நீண்ட நாள் ஆசை. பத்திரிகையிலே இவரைப் பற்றி முன்னர் எழுதினேன். அதனை எத்தனை பேர் படித்தார்களோ தெரியாது. ஆனால் இன்று அனைவரும் படிக்கக்கூடிய விதத்தில் யாழில் பிரசுரமாக வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் வரைகிறேன்.

ஹார்காவற்றுறை சுரவணை கிழக்கில் ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பதாம் ஆண்டு பிறந்தவர் தான் கந்தசாமி. பிறந்த ஆறு மாதத்தில் தந்தையை இழந்துவிட்டார். பதினொரு வயதில் பொக்குளிப்பான் நோய் வந்து முற்று முழுதாய் பார்வையை இழந்து விட்டார். தந்தையை இழந்ததால் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டது. செய்வதறியாது இருந்த கந்தசாமி ஜயா பதினான்கு வயதில் செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்துக்குச் சென்று அங்கு கற்புர வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்.

அன்றிலிருந்து இறக்கும் வரை செல்வச்சந்நிதி மடம் தான் இவர் இருப்பிடமாகியது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எண்பதாம் ஆண்டளவில் யாழ் விழிப்புலனர்றோர் சங்கத்தில் இணைந்து கொண்ட இவர், கற்புரம் விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு விழிப்புலனர்ற மாணவர்களை கல்வியில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று நினைந்து அவர் சேகரித்து வைத்த சுமார் பத்தாயிரம் ரூபா பணத்தைக் கொண்டு ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து தொண்ணாற்று ஆறாம் ஆண்டு ‘கந்தசாமி கல்வி நிதியம்’ என்ற பெயரில் ஒரு கல்வி நிதியம் ஆரம்பித்தார். அன்றில் இருந்து இறக்கும் வரை தனது உடல் உழைப்பையும் தனக்கு வழங்கப்படுகின்ற உதவிகளையும் இந்த நிதியத்திற்காகவே வழங்கினார். இதே போல் ஏனைய விழிப்புலனர்றோரும் தமக்கு மேலதிகமாக கிடைக்கும் நிதியினை இந்த நிதியத்துக்கு வழங்கி வருகின்றனர்.

இந்த நிதியமானது யாழ் விழிப்புலனர்றோர் சங்கத்தின் கீழ் இயங்கி வருகிறது. இந்த நிதியம் ஆரம்பித்தமை தொடர்பாக கந்தசாமி ஜயா கூறியது என்னைப் போன்ற விழிப்புலனர்றவர்கள் கல்வி கற்க முடியாமல் சீரழிந்து விடக்கூடாது. விழிப்புலன் இல்லை என்றால் வாழ்க்கையில் எதுவும் இல்லை என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. அந்த எண்ணம் இல்லாமல் செய்யப்பட வேணும். பார்வையுள்ள பிள்ளைகளைப் போல பார்வையற்ற பிள்ளைகளும் வாழ்க்கையில் உயர வேண்டும்

அதற்காகவே இந்த நிதியத்தை ஆரம்பித்தேன் என்றார். இந்த நிதியத்தின் மூலம் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கு தலா ஆயிரம் ரூபா வீதம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தன்னுடைய கல்வி நிதியத்துக்கு நிதி பற்றாக்குறையாக இருந்த போதெல்லாம் தனது கற்புரம் விற்கும் தொழிலை விட்டு பிற்றிடம் கை நீட்டி உதவி கேட்டதாக கூறுவார். அப்போது பலர் தன்னை ஏசி அனுப்பிய பல சந்தர்ப்பங்களையும் நினைவு கூர்ந்தார். ஆனால் அவை எதையும் பொருட்படுத்தாது தான் செயற்பட்டதாகவும் எம் போன்ற மாணவர்கள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நோக்கமே தன்னிடம் இருந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

கந்தசாமி கல்வி நிதியத்திற்கு தற்போது நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளதாக கூறுகின்ற யாழ் விழிப்புலன்றோர் கல்விப் பணியாளர் கந்தசாமி ஜயாவின் இறுதி ஆசை என்னவென்றால் தான் முன்னெடுத்த இந்தப் பணி தன்னோடு நின்றுவிடக் கூடாது என்பதேயாகும். இவரது ஆசையை நிறைவேற்ற மனிதநேயம் கொண்ட அனைவரும் கை கொடுக்க வேண்டும்.

நன்றி 06-09-2015 ஞாயிறு தினக்குரல்

தேடு

பூப்பதை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது

தேனீ....

பழுப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது

அணில்.....

விதைப்பதைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்
விவசாயி .....

கடவுளைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான்

மனிதன்.....

மனிதா வெளியே தேடுவதும் காத்திருப்பதும் இல்லை கடவுள்
தேடு.....

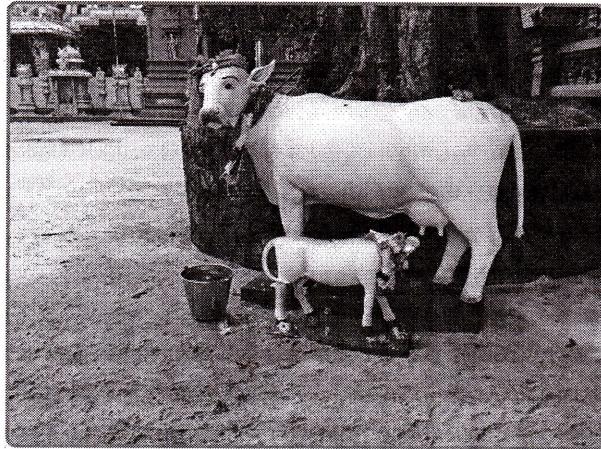
உன்னுள்.....

உன்னுள்.....

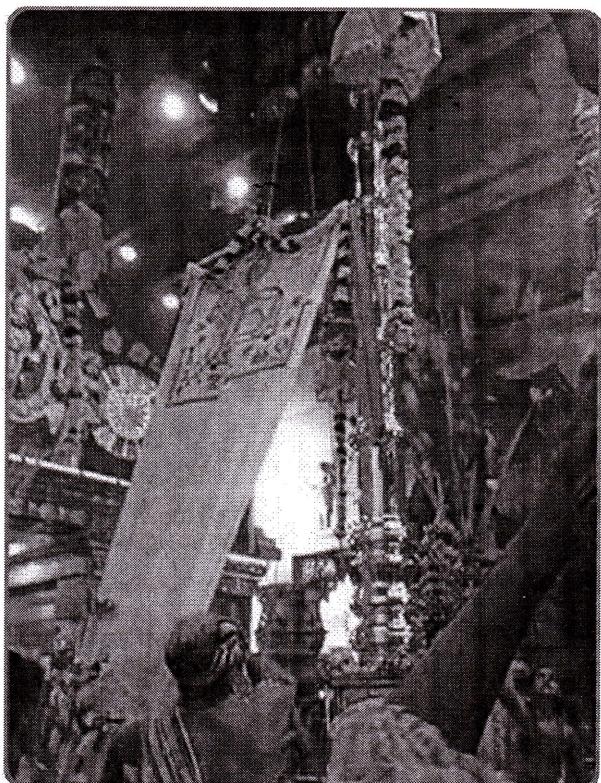
உன்னுள்.....

- ணியன்

**தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்
பெருந்திருவிழா - 2015**

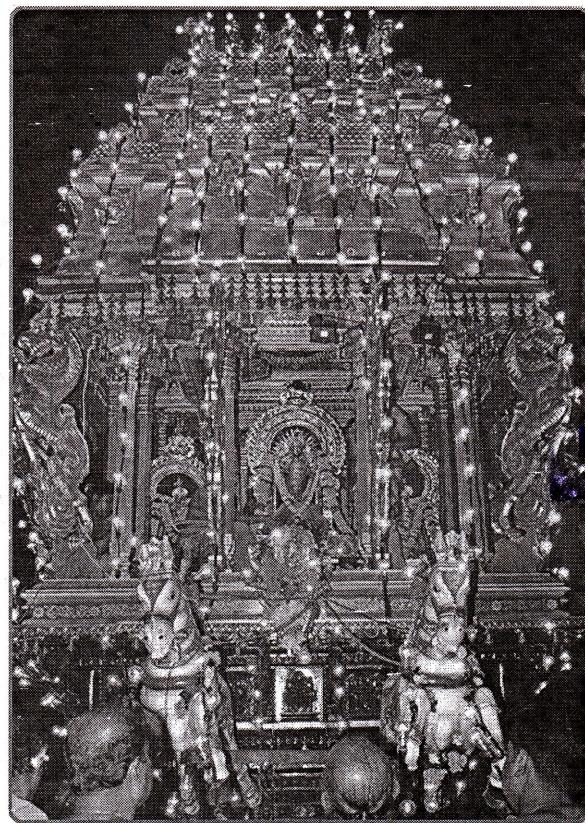

**கோமாதா துரிசனம்
இந்திய சிற்பக் கதைஞர் புருசோத்தமன் அவர்களால் உருவாக்கப்பெற்றது**

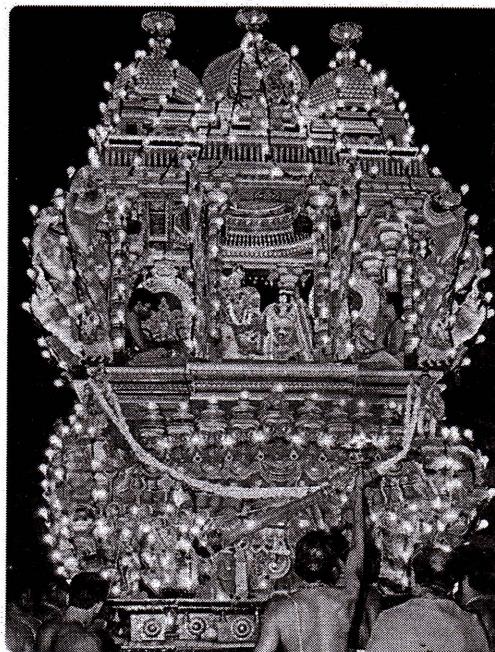
ஸ்ரீ தூர்க்காடேவி அம்பாள் கொழுப்பேயற்றம்

தெல்லிய்யழை ஸ்ரீ தூர்க்காடுதேவி தேவஸ்தானம்
பெருந்திருவிழா - 2015

ஸ்ரீ தூர்க்காடுதேவி அம்பாள் திருமஞ்சத்தில்

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்
பெருந்திருவிழா - 2015

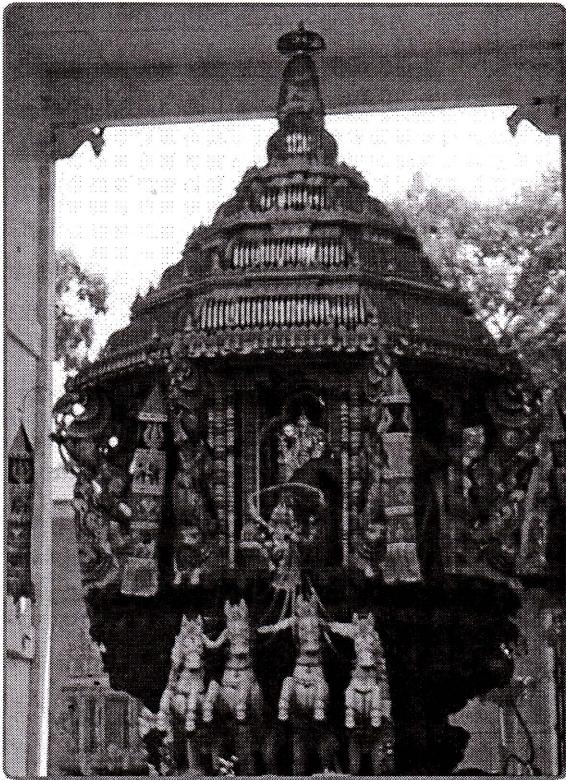

ஸ்ரீ துர்க்காடேவி அம்பாள் கைலாசவாகனத்தில்

ஸ்ரீ துர்க்காடேவி அம்பாள் சப்யரத்தில்

**தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
பெருந்திருவிழா - 2015**

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி அம்பாள் தேரில்

துர்க்கா புத்தரணி தீர்த்தத் தடாகம்

இந்துப் பண்பாட்டு வழிபாட்டில் அகோரிகள்

அகோரிகள் என்றாலே நம்மில் பலருக்கு பலவகையான கருத்து உண்டு. புத்தகங்கள், ஊடகங்கள், இணையம், செவிவழி செய்தி என பலவாறாக அவர்களை பற்றி அறிந்திருப்போம்.

சில நேரங்களில் அவர்களை பற்றி உண்மை புறம்பான செய்திகளும் வருவதுண்டு. உண்மையில் அகோரிகள் என்பவர் யார்? அவர்களை பற்றி நான் அறிந்த தகவல்

உடலில் ஆடைகள் இல்லாமல் நீண்ட முடியுடன் முகத்திலும் மார்பிலும் முடிகள் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் அகோரிகள்.

தலை பகுதிகள் தவிர பிற இடங்களில் இவர்களுக்கு முடிகள் இருக்காது. இவர்கள் உலகை வெறுத்து தனியாக வாழ்பவர்கள் கிடையாது. சிறு சிறு குழுக்களாகவும் தலைமை யோகியின் பின்னால் இவர்கள் இருப்பார்கள். தங்களை விளம்பரப்படுத்தி கொள்ளவோ, தங்களுக்கு இருக்கும் அமானுஷ ஆற்றலை வெளிகாண்பிக்கவோ மாட்டார்கள். உடல் முழுவதும் சாம்பல் அல்லது மண் கொண்டு பூசியிருப்பார்கள். மத பொருள் எதையும் கைகளில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அகோரிகள் குழுக்களாக இருக்கும் கூழலில் யார் தலைமை யோகி அல்லது குரு என கண்டறிவது சிரமம். அனைவரும் ஒரே போல இருப்பார்கள். ஆன் மற்றும் பெண் அகோரிகள் இருவரும் இருப்பார்கள். நிர்வாணமாக இருந்தாலும் பெண் யோகிகளை கண்டறிவது கடினம்.

இவர்களின் தலைமூடி வயதானாலும் வெள்ளை ஆகாது. உடல் பயில்வினை போல இல்லாமல், உடல் சீரான நிலையில் இருக்கும். ரிஷிகேசம் அல்லது இமாலய மலையின் வனங்களில் இருப்பார்கள். பன்னிரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை கும்பமேளாவிற்கு வந்து கூடுவார்கள்.

இமாலயவனத்திலிருந்து நடந்தே அலாகாபாத் எனும் இடத்திற்கு வருவார்கள். மீண்டும் நடந்தே சென்று விடுவார்கள். வாகனத்தை பயன்படுத்த மாட்டார்கள். வாகனத்தில் சென்றால் குறைந்த பட்சம் பன்னிரெண்டு மணிநேர பயணம்.

ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு செல்லும் பொழுது கட்டு கோப்பாக வரிசையில் செல்வார்கள் வரிசையின் முன்னாலும், பின்னாலும் இருக்கும் அகோரிகள் பாதுகாப்பு அரணாக இருப்பார்கள். நீண்ட முடியும், மண் அல்லது சுடுகாட்டு சாம்பலை பூசி இருந்தாலும் அவர்கள் மேல் எந்த விதமான வாசனையும் இருக்காது. நறுமணமும் இருக்காது. நாற்றமும் இருக்காது.

முக்கியமாக இவர்கள் பிறருடன் பேசுவது குறைவு. தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்ளவே மாட்டார்கள். குழுவாக வட்டவடிவில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு மூலிகையை புகைப்பார்கள். இம் மூலிகை கஞ்சா என பிறர் என்னுகிறார்கள்.

கும்ப மேளாவில் கஞ்சா எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கும், சிலர் இலவசமாக பிறருக்கு வழங்குவார்கள். ஆனால் இவர் களிடம் யாரும் கொடுக்க மாட்டார்கள். இவர்களும் வாங்க மாட்டார்கள். தாங்கள் இருக்கும் வனத்திலிருந்து சில மூலிகைகளை கொண்டு வருவார்கள் வட்டமாக உட்கார்ந்திருக்கும் இவர்கள் வட்டத்தின் மையத்தில் அந்த மூலிகையை வைத்து பிரார்த்தனை செய்த பின் புகைப்பார்கள்.

மூலிகை குழாயில் வைத்து ஒரு முறை மட்டுமே உள்ளே இழுப்பார்கள். பிறகு அடுத்தவருக்கு கொடுப்பார்கள். இப்படியாக வட்டம் முழுவதும் புகை குழாய் வட்ட மடிக்கும். ரிஷிகேசத்திலும், கும்ப மேளாவிலும் 1 டிகிரி செண்டி கிரேட் குளிராக இருந்தாலும் நிர்வாணமாக உட்கார்ந்து தியானம் செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட யோகிகளை புரிந்து கொள்வது கடினம். இமாலய மலை பகுதிகளில் (யமுனோத்தரி, கங்கோத்தரி மற்றும் நேப்பாளம்) இவர்களின் முக்கிய இடமாக இருக்கிறது.

கும்பமேளா தவிர பிற காலங்களில் இவர்கள் குழுவாக வெளியே வலம் வருவதில்லை. குழுவிலிருந்து தனியே சில பணிகளுக்காக செல்லும் அகோரிகள் தங்கும் இடம் மயானம் எந்த ஊருக்கு சென்றாலும் நாம் ஓட்டலை தேடுவது போல இவர்கள் மயானத்தில் இருப்பதை விரும்புவார்கள்.

அகோரிகளுக்கு தங்கள் உடலின் சக்தி நிலை மிகவும் முக்கியமானது. இங்கே உடல் சக்தி என குறிப்பிடுவது பூஸ்ட், காம்ளான் குடித்து வருவதில்லை.

யோக சக்தியின் உயர் நிலையை எக்காரணத்திலும் இழுக்க அவர்கள் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள்.

இயற்கையில் இருந்து எப்படி சக்தியை பெறுவது என்பது இவர்களுக்கு அத்துப்படி. மயானம் ஆறு மற்றும் வனங்களில் தங்கள் உடல்சக்தியை மேம்படுத்துவார்கள். தங்கள் யோக சக்தியை பிறருக்கு அநாவசியமாக காட்ட மாட்டார்கள். சமூகத்தில் தர்மம் தடுமாறும் பொழுது கூட்சமாக செயல்பட்டு தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவார்கள்.

கும்பமேளா என்பது ஒரு சிறப்பு மிக்க நிகழ்வு. பூமியில் வேறு எந்த பகுதியிலும் நிகழாவண்ணம் அதிக மக்கள் கூடும் ஒரே விழா கும்பமேளா 2007ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்ப மேளாவில் ஒரு கோடிக்கும் மேலாக மக்கள் கலந்து கொண்டார்களாம். அழைப் பிதழ்கள் இல்லை, அமைப்பாளர்கள் இல்லை, தொண்டர்படை ஒருங்கிணைப் பில்லை அப்படி இருக்க இந்த விழா எப்படி சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஏதோ ஒரு கூட்சம் புத்தி அனைவரையும் வர வழைக்கிறது. பல லட்சம் மக்கள் இணையும் இடத்தில் உணவுக்கோ, தண்ணீருக்கோ பஞ்சமில்லை உயிர் சேதம் இல்லை.

யாரோ ஒருவர் பெரிய லாரியில் கம்பளிகளை கொண்டு வந்து அனை வருக்கும் இலவசமாக தானம் செய்கிறார். மற்றொருவரோ அனைவருக்கும் உணவுப் பொட்டலங்களை வினியோகம் செய்கிறார். இவர்களை தூண்டியது எந்த சக்தி? தங்கள் அர்ப்பணிப்பு உணர்வால் இவர்கள்

செய்யும் தியாகமும், வைராக்கியமும் அலாதியானது. தங்கள் குழுக்களில் பிறரை சுலபமாக சேர்க்கமாட்டர்கள் அகோரிகளின் ராணுவ அமைப்பின் தலைவர் பதவியை ஏற்கும் முறை விசித்திரமானது. புதிய தலைவரை வணங்கி விட்டு பழைய தலைவர் தன்னை மாய்த்துக்கொள்ளுவார்.

காசி நகரம் ஆன்மீக நாட்டம் கொண்டவர்களின் சரணாலயம். ஊருக்கு ஒரு மயானம் இருப்பது போல உலகிற்கே ஒரு மயானம் என்றால் அது காசி என சொல்லலாம். தினமும் சராசரியாக எழுநூறு முதல் ஆயிரம் பிணங்கள் ஏரிக்கப்படுகிறது. சன்னியாசிகள், யோகிகள், தாந்திரீகர்கள், மாந்திரீகம் செய்பவர்கள் என அங்கே கூட்டம் அதிகம். காக்கி சட்டையில் வரும் ஒருவர் வாட்சமனோ அல்லது பொலீஸா என தெரியாமல் குழிப்பவர்கள் போல் மக்கள் அகோரிகளும், மாந்திரீகர்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் அனைவரும் ஒரே தலைப்பில் அடைத்து விடுவார்கள்.

மேல் நாட்டுக்காரர்களுக்கு இந்தியாவில் நரமாமிசம் சாப்பிடும் மாந்திரீகர்களை படம் பிடித்து அவர்களை நாக

சன்னியாசிகள், அகோரிகள் என கூறி வருவது வருந்தத்தக்கது.

அகோரிகள் மயானத்தில் தியானம் செய்வார்கள், ஏரியும் உடல்மேல் அமர்ந்து தியானிப்பார்கள். ஆனால் மனித உடலை உண்ணமாட்டார்கள் உணவு தேவை என்பதே இவர்களுக்கு இல்லை என்பது தான் உண்மை. சில மூலிகைகளை வைத்து கொண்டு பசியற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். உடலில் எந்த ஒருமத சின்னங்களோ, அடையாளங்களோ இருக்காது. ருத்திராட்சம், சங்கு மற்றும் ஆயுதம் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று கைகளில் வைத்திருப்பார்கள். ஆபரணம், மோதிரம் அணியமாட்டார்கள்.

தலை முடி நீண்டு இருக்குமே தவிர முகத்திலும், மார்பிலும் முடி இருக்காது. கெல்லைமோ அல்லது நிர்வாணமாகவோ இருப்பார்கள். உடை உடுத்துவது இவர்கள் மரபு அல்ல (நிர்வாணத்திற்கான காரணம் ஆசை, பாசம், பொருள், ஆடை என்று எல்லாவற்றையும் கடந்து பிறவிச் சுழற்சியிலிருந்து விடுதலை அடைந்து மற்றும் துறந்த நிலை என்று கூறலாம்) சுடுகாட்டு சாம்பலை குப்புமேளா தவிர பிற நாட்களில் / இடங்களில் பூச மாட்டார்கள்.

இந்து ஆலயங்களும் போசாக்குணவும்

சிற்தமருத்துவ கலாநிதி சே.சிவசன்முகராஜா
சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர்,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படை நோக்கம் அரிய மானிடப்பிறப் பெடுக்க ஆன்மாவை முத்தி அல்லது வீடு பேற்றைவதற்கு வழிகாட்டுவதாகும். அங்ஙனம் முத்திநெறி நோக்கிச் செல்வதற்கு (அதாவது சமயக் கடமைகளை முறையாகச் செய்வதற்கு) ஆரோக்கியமான – நோயற்ற உடலும், உள்ளமும் (மனமும்) ஒருவருக்கு அவசியமாகும். இதற்கு ஒருவரின் உணவுமுறை, உடற்பயிற்சி, வாழ்க்கை முறை என்பன சரியான முறையில் அமைதல் வேண்டும். எமது ஆலய வழிபாட்டு முறை இதற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. முக்கியமாக ஆயைங்களில் நடைபெறும் கிரியைகள், ஓதப்படும் மந்திரங்கள், பிரசங்கங்கள், பஜனைகள் என்பன மனத்திற்குச் சாந்தியளிக்கின்றன. வழிபாட்டு முறைகள் அதாவது அட்டாங்க நமஸ்காரம், பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், தோப்புக்கரணம், அடி அழித்தல், பிரதட்டை, காவடி எடுத்தல், பல தடவை வீதி வலம் வந்து நமஸ்கரித்தல் (மூன்று தடவைக்குக் குறையாமல் வீதிவலம் வருதல் வேண்டும்) போன்ற முறைகள் எல்லாம் சிறந்த உடற்பயிற்சியாகவும் அமைகின்றன. இறைவனுக்கு நிவேதித்து வழங்கப்படும் பிரசாதங்கள் போசாக்குணவுகளாக அமைந்து உடலுக்கு நலத்தைக் கொடுக்கின்றன.

இந்துக்களின் போசாக்கு உணவு முறையானது ஆலயங்களுடன் சேர்ந்ததாக உருப்பெற்றுள்ளது. தற்காலத்தில் சுகாதார சேவை நிறுவனங்கள், மற்றும் பல்வேறு தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் என்பன போசாக்குணவு வழங்குவது தொட்பாகப் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றன. உதாரணமாக : தாய் சேய் நல “கிளினிக்” குகளில் திரிபோஷா போன்ற போசாக்குணவுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இந்துக் கோயில்கள் பண்டைக் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை மக்கள் அனைவருக்கும் போசாக்குணவு வழங்கும் ஸ்தாபனங்களாகவும் செயற்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. எனவே தான் ஊர்கள் தோறும் கோயில்களை அமைத்து வைத்தனர் எம் முன்னோர்கள். அது மட்டுமன்றி “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்றும் ஆழ்ந்த அர்த்தத்துடன் சொல்லி வைத்துள்ளனர்.

இந்து ஆயைங்களில் வழங்கப்பட்டுவரும் பிரசாதங்களிற் பல போசாக்குச் சத்துக்கள் மிக்கவையாக விளங்குகின்றன. இலங்கையிலுள்ள இந்து ஆயைங்களில் வழங்கப்பட்டுவரும் முக்கியமான பிரசாதங்களின் போசாக்குகள் அம்சங்கள் பற்றியும், உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதில் அவை எவ்விதம் உதவுகின்றன என்பது பற்றியும்

சித்தமருத்துவம் மற்றும் நவீன விஞ்ஞான அடிப்படையில் எடுத்துக் கூறுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். (சித்தமருத்துவம் சிவசம்பிரதாய மருத்துவமுறை எனப்படும். காரணம் இந்துசமய- சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானதே இம்மருத்துவ முறையாகும். எனவே இந்துக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பிரதிபலிப்பதாக சித்தமருத்துவம் அமைந்துள்ளது. இந்துக்களின் உணவுமுறை பற்றித் தெளிவான விளக்கங்கள் சித்த மருத்துவத்தில் காணப்படுகின்றன.)

தினமும் இறைவனுக்கு நிவேதிக்கப்படும் நைவேத்தியம் வழிபடவரும் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இங்ஙனம் வழங்கப்படும் பிரசாதம் அளவில் சொற்பமாக இருப்பினும் போசாக்கு மிக்கதாக விளங்கும். உம் மோதகம் நைவேத்தியம் என்றால் இறைவனுக்கு படைக்கப்படும் படையலாகும். ஆன்மாவின் குணங்களாகிய அகங்காரம், சங்கற்பம், கோபம், மோகம் முதலியவற்றை அன்னமாக வேக வைத்து இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிப்பதை இது குறிக்கிறது. அதாவது தீய தன்மைகளை வேகவைத்துப் பக்குவப்படுத்தப்பட்டதே நைவேத்தியமாகும். அது போலவே உடம்புக்குத் தீங்குகளை ஏற்படுத்தாது, உடல், உள் ஆரோக்கியத்துக்கு உறுதுணையாக அமைவதே போசாக்குணவாகும்.

நைவேத்தியங்களாக சுத்தான்னம், சித்திரான்ன வகைகள், நெய், காய்ச்சிய பால், தயிர், முப்பழம், தேங்காய், சர்க்கரை, கறியமுதுகள், பணியாரவகை, பானகம், பானீயம், வெற்றிலை, பாக்கு, முகுவாசம் என்பன சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

இதில் சித்திரான்ன வகைகள் என்று கூறும் போது அவை பருப்பு பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல், மிளகோதனம், புளியோதனம், ததியோதனம், கடுகோதனம், எள்ளோதனம், உழுந்தோதனம், பாயாசம் என்பவற்றைக் குறிக்கிறது.

பணியாரவகை :- மோதகம், கொழுக்கட்டை, பிட்டு, அப்பம், வடை, முறுக்கு, தேன்குழல், அதிரசம், களி முதலியனவாகும். பானீயம் என்பது சந்தனம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், பாதிரிப்பு, செங்கழுந்ரப்பு என்பன சேர்க்கப்பட்ட நீரைக் குறிக்கும். இது குளிர்மையானதாகவும், நாவரட்சி, தாகம் என்பற்றைத் தணிக்க வல்லதாகவும் அமையும்.

முகவாசகம் என்பது ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவற்றின் பொடியைப் பன்னீர் கூட்டிச் செய்த குளிகையைக் குறிக்கும்.

பானகம் என்பது தேசிப்புளி, சர்க்கரை சேர்த்துக் கரைத்த நீராகும். திருவிழாக் காலங்களில் ஆங்காங்கே தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் அமைத்து ஆலயத்துக்குச் செல்லும் பக்தர்களுக்குப் பானகம், நீர் மோர் என்பன வழங்கும் தொண்டினைச் சிலர் மேற்கொள்வர். இவை தாகம், நாவரட்சி என்பவற்றைத் தணித்து பித்தத்தைச் சமப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தவையாக உள்ளன.

ஆயைங்களில் நைவேத்தியங்கள் தயாரிக்கும் போது சில விதிமுறைகள் பேணப்படுகின்றன. முக்கியமாக வெங்காயம், பூண்டு, காரம் மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. இவை மனத்தின் இராட்சத், தாமத குணங்களை மேலோங்கச் செய்வதாலேயே இங்ஙனம் விளக்கப்படுகின்றன.

யாழிப்பாண ஆயைங்களில் வழங்கப்படும் சில பிரசாதங்களின் போசாக்குத் தன்மைகள்

யால் :- கற்கண்டு சேர்த்துக் காய்ச்சிய பசும்பால் இறைவனுக்கு நிவேதிக்கப்பட்டபின் பிரசாதமாகச் சில சமயங்களில் வழங்கப்படுகிறது. பசுப்பால் போசாக்கு மிக்க ஒரு நிறையுணவு என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

.....வற்றாக்காய்ச் சிழுமாவிள் யால்

நன்மயாகக் கொள்ளினயன நோய் நாடாதோடும்
பன்னுந்தனங்களைல்லாஞ் சமித்திடும் பலநோய்மாறும்
வன்னயம்துத்து விம்மி வளர்ந்திடும் வழவுண்டாலே.
வழக்குங் களல் குறைந்து வளர்ந்திடுந் தாது விம்மிக்
கழவறு வாதமித்த கபஞ் சமன்கொன்டு கானும்
யாறினிற் சுகமனேகம் பசுவிள் யாலுண்டபேர்க்கும்
மிழநடை மயிலஞ் சாயல் யெற்ற நற் பேதயாளோ.

பழம் :- கதலீபலம் என்று அழைக்கப்படும் வாழைப்பழமும் அடிக்கடி பிரசாதமாக வழங்கப்படும். வாழைப்பழம் மலிவானதாகவும் எல்லாக் காலங்களிலும் கிடைக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இது கொட்டடைகளாற்றாகவும், இகருவில் தொண்டையோடு வழுக்கி உட்செல்லக் கூடியதாகவும் உள்ளது. உயிர்ச்சத்து C, கனியுப்புகள் என்பன இல் அதிகளவில் உண்டு. அத்துடன் செரேற்றோனின் (Serotonin) என்னும் ஒரு இரசாயனப் பொருளாக இதில் உள்ளது. இது குழந்தைகளின் மூளை வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதொன்றாகும். சிறுவர் முதல் பெரியவர்கள் வரை வாழைப்பழத்தை விரும்பி உண்பர். இது மலச்சிக்கலையும் நீக்குகிறது. உணவை விடுத்து விரதமிருக்கும் சிலர் பாலும், பழமும் (வாழைப்பழம்) மட்டும் உண்பதையும் காணமுடிகிறது. காரணம் இவ்விரண்டும் நிறையுணவாக சக்தியை வழங்குகிறன்றன.

பஞ்சாமிருதம் :- இறைவனுக்கு அபிஷேகிக்கப்படும் பஞ்சாமிருதமும் பிரசாதமாக விநியோகிக்கப்படும் பஞ்சாமிருதம் இருவகைப்படும். 1. இரசபஞ்சாமிருதம் - பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை கூட்டிச் செய்யப்படுவது. 2 பழ பஞ்சாமிருதம் - வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் (மற்றும் பழவர்க்கங்களும் உம் பேர்ச்சம்பழம், விளாம்பழம்) என்பனவும், மேற்படி இரசபஞ்சாமிருதஞ்சும் கூட்டித் தயாரிக்கப்படுவதாகும். அமிர்தம் என்ற சொல் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளதிலிருந்தே நோயற்ற பெருவாழ்வுக்கு உதவும் தன்மைவாய்ந்தது என்பது புலனாகிறதல்லவா?

இங்கு சேர்க்கப்படும் நெய், தேன் என்பன அதில் சேர்ந்துள்ள பழவகைகளைக் கெட்டுப்போகாமலும் (Preservative) பாதுகாக்கின்றன மஞ்சள் நிறக் கனிகளான மாம்பழம், பலாப்பழம் என்பவற்றில் உயிர்ச்சத்து A,C என்பன அதிகளில் உள்ளன. மலச்சிக்கலையும் இப்பழவகைகள் நீக்குகின்றன. பலாப்பழம் கபம், பித்தம் சம்பந்தமான நோய்களை ஏற்படுத்தவல்லது என்று கூறப்பட்டாலும் இதில் சேர்ந்துள்ள தேனானது கப, பித்த தோலிங்களை முறிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. எனவேதான் முற்காலத்தில் பலாச்சளைகளை தேனில் ஊறவைத்து உண்டார்கள் போலும். பஞ்சாமிரதமானது போசாக்கு மிக்கதாகவும் நோய் நீக்கும் அருமருந்தாகவும் விளங்குகிறது. நவபாளாணச் சிலையாக எழுந்தருளியுள்ள பழம் நீ முருகனின் பஞ்சாமிரதம் நோய் நீக்கும் ஆற்றல் மிக்க பிரசாதமாக விளங்குவதை ஈண்டு குறிப்பிடலாம்.

மோதகம், கொழுக்கடை :- விநாயகருக்குரிய நிவேதனங்களில் முக்கியமானது மோதகமும் கொழுக்கடையுமாகும். இவை உருவத்தில் வேறுபட்ட போதினும் தயாரிக்கப்படும் அடிப்படைப் பொருட்கள் ஒன்றேயாகும். இவை தயாரிக்கப் பயன்படும் அரிசிமா, சர்க்கரை என்பன காபோகவதறேற்று, தேங்காய்ப்படு - கொழுப்பு, பயிற்றம்பருப்பு - புரதம் அதாவது மாசுச்சத்து, புரதச்சத்து, கொழுப்புச்சத்து ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த நிறையுணவாக இவை அமைகின்றன. இந்துக்களின் சமவிகித உணவுக்கு (Balance Diet) சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இவை விளாங்குகின்றன.

கடலை, கெளை :- எமது ஆலயங்கள் பலவற்றில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடப்பது வழக்கம். சிறுவர்கள் பெருமளவில் இதில் உற்சாகமாகக் கலந்து கொள்வர். இந்நாட்களில் கடலை, கெளை, பயறு என்பவற்றை அவித்துப் பிரசாதமாக வழங்குவர். இவை சிறுவர்களின் போசாக்கில் புரதச்சத்துக் கிடைப்பதற்கு வழிசெய்கின்றன.

சுத்தான்னம் (சுத்த - அன்னம்): சாதாரணமாகத் தினமும் இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் நிவேதனம் சுத்தான்னம் அல்லது பச்சரிசிச் சாதமாகும். சிவந்த நெல்லரிசிச் சாதமே நிவேதனத்துக்கு மிக உத்தமமாகும். இச்சாதம் தயாரிக்கப்படும்போது கஞ்சிவடிக்கப்படுவதில்லை. எனவே உயிர்ச்சத்துக்கள் (முக்கியமாக உயிர்ச்சத்து B) இழக்கப்படுவதில்லை.

‘పశ్చరిశిష్టోరు పలనకొடుకుం వాయివెంయార్ నిస్సయాకప్ మిత్తతత్తత నేకుంకొ — ణస్సమఱ లుత్తిరా కిరిశ్చార్తత మంయార్థికుం చేపుకుంద్ర మాత్తిరా మంటాకుం వయంకు’ (ప.త.శ)

பச்சரிசிச் சாதமானது பலத்தையும் குழந்தைகளுக்கு மாந்தத்தையும் உண்டாகும். பிக்க கோபக்கையும் மக்கிர கிரிச்சாக்கையும் நீக்கும் வாய்வை உண்டாக்கும்.

பருப்பு பொங்கல் :- இது பச்சையரிசியும் பயற்றம் பருப்பும், தேங்காய்ப்பாலும் (அல்லது பசுப்பால்) சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும். சாதத்தில் எமது உடல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான அமினோவமிலங்கள் (Essentials amino acids) என்னும் புரதச் சத்துகள் இருக்கின்ற போதிலும் இலைசீன் (Lysine) ஜோலீயைசின் (Iso Leucine) என்னும் இரு முக்கிய அமினோவமிலங்கள் குறைவாகவே உள்ளன. ஆனால், இவ்விரு அமினோவமிலங்களும் பருப்பு வகையிலும், பாலிலும் அதிகளவில் உள்ளன. எனவே அரிசிச்சாதம் + பருப்பு அரிசிச்சாதம் + பால் என்ற கூட்டு ஒன்றின் குறையை மற்றது ஈடுசெய்து நிறையுணவாக உடலுக்கு வலுவுட்டுகின்றன. பருப்பும் சோறும் சாப்பிடுவதன் தாற் பரியமும் இதுவேயாகும். குழந்தைகளுக்குப் பாலுஞ்சோறும் ஊட்டுவதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையும் இதுவேயாகும்.

**‘போகமிக்குண்டாகு யொங்கிய மித்தந்தனியு
தேகமதில் வாதமிக்ஸ் சேருங்கான் – வாகார்
யாருப்பு யோல் விம்முலைப் புங்கொடியே யச்சைப்
பருப்பு யாங்கற் சோற்றறப் பார்’ (ப.கு.சி)**

**‘யாலுமன்ற மும் புசிக்கிற பன்று மித்தந் தாகமரு
மேலுமறப் மந்தவமன்யார் மேனியிடு – ஞாலமதி
லம்பாழுதே தாதுவிர்த்தி யாகுஞ் சிசுவாதி
யெய்ருவத் தர்க்குமா மன்ற’ (ப.கு.சி)**

சர்க்கரைப் பொங்கல், பாயாசம் :- மோதகமும், கொழுக்கட்டடையும் போன்றதே சர்க்கரைப் பொங்கலும் (அரிசிப்) பாயாசமுகாம். பாயாசம் திரவ நிலையில் இருக்கும். சர்க்கரைச் சாதம் கெட்டியாக இருக்கும். இரண்டும் பச்சரிசி, சர்க்கரை பயிற்றம் பருப்பு பசுப்பால் அல்லது தேங்காய்ப்பால் சேர்த்து தயாரிக்கப்படுகின்றன. சிலர் ஏலக்காய் முந்திரிவற்றல், முந்திரிப்பருப்பு (கஜீ) பேரீச்சம்பழம் முதலியவற்றையும் சேர்ப்பார்.

**‘யாயின் ரோசத்தை மாற்றி வமனம் போக்கு
மாயில் மித் கோபத்தை மாற்றுங்கான் – நேயச்
செருக்கரை செந்தோலாற் றிருந்துமட மாதே
சருக்கரைப் யாங்கற் சாதங்கான்’ (ப.கு.சி)**

**‘யாயாசம் கொண்டாற் பழை மலம் வாந்தி மித்த
மாயாசம் போங் கூறி வற்றயற்றும் – தூயார்
வேந்திரிய நம்மை யெயில்வலி மனத்தினிவோ
டாந்த பசி மேதையு முண்டாம்’ (ப.கு.சி)**

தயிர்ச்சாதம் / (ததியோதனம்) மோர்ச்சாதம் :- தயிர், மோர் என்பன நாவரட்சி, தாகம் என்பவற்றை நீக்கவல்லன. இவற்றின் புளிப்புடன் சேர்ந்த துவர்ப்புச் சுவையானது குடற் சுரப்பையும், குடல் அசைவையும் மட்டுப்படுத்த வல்லது. எனவே தான் தயிர், மோர் என்பன சாப்பாட்டின் இறுதியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதன் துவர்ப்புச் சுவை காரணமாக இது வயிற்றோட்டத்தையும் ஓரளவிற்கக் கட்டுப்படுத்துகிறது. மேலும் மோர், தயிர் என்பவற்றில் இலக்ரோபசிலசு (Laeto bacilli) என்னும் பக்ரீரியாக்கள் அதிகளவில் உள். இவை எமது குடலில் நன்மை பயக்கும் நுண்ணங்கிகளாக இயல்பாகவே உள்ளன.

இவை (முக்கியமாக குழற்றைகளில்) வயிற்றோட்டத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய E. coli போன்ற பக்ரீயாக்களைச் செயல்பட விடாது தடுப்பதால் வயிற்றோட்டம் ஏற்படாமல் தடுக்கின்றன. மோர்ச்சாதம், தயிர்ச்சாதம் என்பனவும் மேற்படி செய்க்களைச் செய்யும் உணவாக அமைகின்றன. கோடைக்காலங்களில் முக்கியமாக “பொக்குளிப்பான், சின்னமுத்துப் போன்ற” அம்பாள் வருத்தங்கள் ஏற்படும்போது இவை அம்பாளுக்கு விசேடமாக நைவேத்தியம் செய்யப்பட்டு உண்ணப்படும் பிரசாதங்களாகும்.

‘ஆறா வழலகற்று மாந்த பித்த நோய் யோக்குந்
தேராத மெய்யை மிகக் தேற்றுங்கான் – மாறா
மதியோதை கொள்ளும் வதனமயிலே
ததியோதன மௌனங் சாற்று.’

(ப.கு.சி)

அதாவது மாறா உடற்கடு மாந்தம் பித்த நோய் என்பன மாறும். உடலுக்கு வன்மையைக் கொடுக்கும் என்பதாம்.

புளிச்சாதம் / புளியோதனம் :- பச்சரிசி – கடலைப்பருப்பு, பழப்புளி, வந்ய் / நல்லெண்ணைய் கொண்டு தயாரிக்கப்படும். இதில் சேரும் பழம்புளி, எண்ணைய் என்பன இதைச் சில நாட்களுக்குக் கெட்டுப் போகாமல் பாதுகாக்கின்றன. (Preservation) விரதமிருத்தல், பிரயாணங்கள் போன்ற நிலைமைகளை அடுத்து ஏற்படும் வாந்தி, நாச்சவையின்மை, பித்தம் கொதித்தல் என்பவற்றை நீக்கும்.

‘வாந்தி யாமாழிய வாய்ந்திச் சுரப்போகுஞ்
சாந்தியறாய் மித்தமது சாந்தியாம் – வாய்ந்த
வளியோ வயிலோ வென்றையுச் செய்கள்ளாய்
புளியோதனத்தால் புகல்.’

(ப.கு.சி)

எலுமிச்சம் சாதம் / தேசியபுளிச்சாதம் :- மேற்படி புளிச்சாதம் போன்றதே, ஆனால் இங்கு பழப்புளிக்குப் பதில் தேசியபுளி சேர்கிறது. இது இகூவில் ஜீரணமாகக் கூடியது. பித்தத்தைத் தணிக்கும்.

எள்ளுச் சாதம் / எள்ளோதனம் :- பச்சையரிசியும் எள்ளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும். சனீஸ்வரனுக்கு பிரீதி செய்வதற்கு இதைப் படைப்பர். எள்ளில் அதிகளவில் கல்சியம், இரும்புச்சத்து என்பன உண்டு.

‘செயிய வாதபித்தத் தீவை யகலுங் கூம்
துயிய வளரு ரூடிலிறுக் குய்யுத்தின்
கள்ளோதுஞ் செய்ய களிமாழியே நீ கேளாம்
எள்ளோதனத்தினாலே.’

(ப.கு.சி)

மிளகுசாதம் / மிளகோதனம் :- பச்சரிசி, மிளகு, சீரகம் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும். இது இலகுவில் ஜீரணமாகக் கூடியது. வயிற்றுப் பொருமல், குடலிரைச்சல், கபாத்திக்கம், பித்தரோகம் என்பவற்றை நீக்கும்.

‘மிளகோதன மருந்த விழ்முகின்ற வாத
மிளகும் பசிய மெழும்புங் – களகவளன
கூவும் வயிற்றின் குடலிரைச் சலுங்கமறந்
தாது பித்தறுந் தனியுஞ் சாற்று.’

(ப.கு.சி)

குருசாதம் / கருகோதனம் :- கடுகு, பழப்புளி, பச்சரிசி என்பன சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் அன்னமாகும். இதனால் வாத கப கோஷங்கள் நீங்கும்.

‘உரியக்டும் புளியமாவ்வக் கலந்தே
யரிய மனத்தோ டமைந்த வன்னாம் – பருகினால்
வாதமாடு வையறும் பின்வாங்கி விழித்தோடுஞ்
ச்தமல் திருவே வோது’.

(ப.கு.சி)

உமுந்து சாதம் / உமுந்தோதனம் :-

‘எஞ்சகப் வாதமிக் வேறுமதி மந்தறும்
விஞ்ச மித்தர் தாழு மெய்யாக்கு – மஞ்ச
மெழுந் தோதம் புக்கு மினிய நடை மாதே
வழுந்தோ தனத்திற்குறை.’

(ப.கு.சி)

உமுந்தும் பச்சரிசியும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் சாதத்தினால் கபம், வாதம் மிகும், மந்தமுண்டாகும். பித்தம் தாழும், உடல் வலிமை பெறும், உமுந்தில் Trypsin inhibitor என்னும் ஒரு இரசாயனப் பொருள் உள்ளது. இது உமுந்து சமிபாட்டைவதை மந்தப்படுத்தும். எனவே இலகுவில் ஜீரணமடையாது.

பிட்டு, களி :- பிட்டும் களியும் புராண காலத்திலிருந்தே பேசப்படும் உணவுகளாகும். சிவபெருமானே கூலியாளாக வந்து பிட்டுக்கு மண் சுமந்துள்ளாரெனின் அதன் பெருமையைப் பேசவும் முடியுமா? ஆழப்பூரம் அம்பாளின் சாமத்தியச் சடங்காகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அன்றைய தினம் பிட்டும், களியும் விசேட அருள் ஒளி

நெநவேத்தியங்களாகும். இதைப் பின்பற்றித் தான் தற்காலத்திலும் பெண்கள் பூப்படையும்போது பிட்டு, களி முக்கிய உணவாக அமைகின்றன போலும்! பிட்டு, களி என்பன உடலுக்கு வலுவையும், இடுப்புக்கு உறுதியையும் கொடுப்பதுடன் பெண்களுக்கு மாதவிடாய்க் காலங்களில் ஏற்படக் கூடிய அதிக இரத்த ஒழுக்கையும் (பெரும்பாடு) நீக்குகின்றன.

‘செம்புலுங்கட்டுஞ் வதினியழுராமாகும்
வெம்பிளில் முட்வறத்தில் வீருங்கான் – செம்பழுத்தை
வட்டைப் பிழிக்கும் வள்ளுவல் மாடே யரிசிப்
மிட்டைப் புசிப் பார்க்கும் பேசு.’ (ப.கு.சி)

பிட்டு, களி என்பன அரிசிமாவில் மட்டுமன்றிக் கோதுமை, குரக்கன், மா, உழுத்தம்மா என்பவற்றைக் கொண்டும் தயாரிக்கப்படும்.

மாவிளக்கு :- முருகனுக்குப் பிடித்த நெஙவேத்தியம் தினையரிசி மாவுக்குச் சர்க்கரையும் தேன் விட்டுப் பிசைந்து சிறு விளக்குப் போல செய்து நெய்விட்டு விளக்கை ஏரித்து வேகவைத்து எடுத்துப் படைப்பதாகும்.

‘தினென்மா கப வாதும் தீர்க்கும்’.

தேன், தினை என்பன முல்லை நிலத்துக்குரிய உணவுகளாகும். முல்லை நிலத்தில் வாழும் மக்களுக்கு இயல்பாகவே பித்தம்; வாதம் என்பன அதிகரித்துப் பலப்பல பினிகளை உண்டாக்கும். எனவே கபம், வாதநோய்களை நீக்கும் தினை மாவும், பித்தத்தைத் தணிவிக்கும் சர்க்கரையும் தேனும் சேர்த்துச் செய்யப்படும் மாவிளக்கானது கப, வாத, பித்தங்களைத் தணிவிக்கும் அருமாருந்தாகிறது. அத்துடன் தேனும் நெய்யும் இதனைக் கெட்டுப் போகாமல் பல நாட்களுக்கு வைத்திருக்க உதவுகின்றன.

நவதானியங்கள் :- நவக்கிரகங்களுக்குரிய நெவேல்தியங்களில் இவை முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. குரியனுக்கு – கோதுமை, சந்திரனுக்கு – நெல்லரிசி, செவ்வாய்க்கு – துவரை, புதனுக்கு – பயறு, வியாழனுக்கு – கடலை, வெள்ளிக்கு – மொச்சை, சனிக்கு – எள்ஞு, ராகுவுக்கு – உமுந்து, கேதுவுக்கு – கொள்ஞு இவை அனைத்தும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் உணவுகள் சிறந்த போசனை உணவாக அமையும். குழந்தைகளில் ஏற்படும் போசாக்கின்மைக்கு நவதானியங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் பொரியரிசிமா, பொரியருண்டை என்பன சிறந்த நிவாரணமாக அமையும்.

அன்னதானம் :- குளிர்த்தி, கும்பாபிழேக தினம், உற்சவ காலங்கள்... என்ற ஆலயங்களில் இடைக்கிடை அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது.

பெரும்பாலும் அரிசியுடன் பருப்பு, காய் கறிகள் என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கூட்டான்சோறாக வழங்கப்படும். எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்வதால் இது போசாக்கு மிக்க உணவாகவும் அமைகிறது. சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை ஜாதி வேறுபாடுகளின் றி ஒன்றுக்கு உண் பதால் இது ஊர், சமூக ஒற்றுமைக்கு வழிவகுக்கிறது.

கஞ்சி :- சில காலங்களில் ஆலயங்களில் கஞ்சி வழங்கப்படுவதும் உண்டு. (உ-ம் சித்திரைக் கஞ்சி) கஞ்சியானது இலகுவில் ஜீரணிக்கக் கூடியதாகவும், தாகம், நாவரட்சி முதலியவற்றைத் தணிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

பிரசாதங்கள் பொதுவாக அளவில் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அவை பெரும்பாலும் இனிப்புச் சுவையுடையனவாக இருப்பதால் உண்டவுடன் குடலால் அகத்துறிஞ்சப்பட்டு மூளையிலுள்ள பசிமையத்தைத் (Hunger centre) தற்காலிகமாகச் சாந்தப்படுத்திப் பசியனர் வைக் குறைக்கின்றன. எனவே விரதமிருப்போருக்கு விரத்தை முடித்து வைக்கும் அருமருந்தாகவும் இவை விளங்குகின்றன (உதாரணமாக பிரதோஷத்தன்று வழங்கப்படும் காப்பரிசி உண்ணா விரதிகளுக்குப் பழக்காறு கொடுத்து உண்ணாவிரத்தை முடித்து வைப்பது போலப் பிரசாதம் இங்கு விரதத்தை முடித்து வைக்க உதவுகிறது.

முடிவுரை

1. ஆலயங்களில் சிறிதளவிலோ அல்லது அதிகளவிலோ வழங்கப்படும் பிரசாதங்களிற் பல போசாக்கை வழங்கி மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பல பிணிகளை நீக்கவல்லனவாகவும் அமைந்துள்ளன.
2. ஆயினும் இப்பிரசாதங்கள் தயாரிக்கப்பயன்படும் பொருள்களின் அளவுகள் ஒரு சீராக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. உதாரணமாகப் பருப்புப் பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல் முதலியவற்றில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் பயற்றம்பருப்பின் அளவை எடுத்துக் கொண்டால் சில இடங்களில் 3 பங்கு அரிசிக்கு 1 பங்கு என்று சேர்க்கப்படுகின்றது. பல இடங்களில் கையளவாகக் கூட்டியும் குறைத்தும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே தற்கால விஞ்ஞான அணுகுமுறையுடன் பிரசாதங்களில் சேரும் பொருள்களின் அளவுகளை நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமான தொன்றாகவுள்ளது.
3. அதுமட்டுமன்றிக் கோயில் பிரசாதங்கள் போசாக்குணவு என்ற நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி நிற்க முடியுமேயன்றி தினமும் எல்லோருக்கு கிடைக்கக் கூடிய கழுநிலை இல்லை. இவற்றை இந்துக்களின் பாரம்பரியப் போசாக்குணவுகள் என்ற பெயருடன் வீடுகளிலும் சிறுவர் இல்லங்கள் வயோதிபர் இல்லங்கள்

(சிறுவர், வயோதிபர் ஆகியோரே போசாக்கின்மையால் எளிதில் பாதிக்கப்படுகின்றனர்) என்பவற்றில் காலத்துக்கேற்ற மாறுதல்களுடன் அறிமுகப் படுத்துவது சிறந்த பணியாகும்.

இங்ஙனம் அறிமுகப் படுத்துதல் சாத்தியமான விடயமாகுமா? என்ற கேள்வி பலருக்கு எழுக்கூடும். போசாக்குணவு வழங்குவது இந்துக்களுக்கு ஒரு புதிய விடயமல்ல என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சிறுவயதில் படித்த கிரிசாம் பாள் கதையை இங்கு நினைவிற் கொள்வது பொருத்தமுடையதாகும். அக்கதையில் கிரிசாம் பாள் பொறுமையாகக் காத்திருந்து கடைசி மோதகத்தைப் பெற்றுச் செல்வது வழக்கம். அதாவது அச்சிறுமியின் பொறுமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அக்கதை கூறப்படுவது வழக்கம். ஆனால் இன்னொரு கோணத்தில் நோக்கும் போது பெரியவர் ஒருவர் தினமும் பள்ளிச் சிறுவர்களுக்குப் போசாக்குணவாக மோதகம் வழங்கி வந்துள்ளார் என்ற உண்மையும் புலனாகின்றதல்லவா? எனவே மோதகம், கொழுக்கட்டை, பருப்புப் பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல், கூட்டாஞ்சோறு, கஞ்சிவகை, அவித்த கடலை, பயறு, கெள்பீ போன்ற போசாக்குச் சத்துமிக்க உணவுகளைக் குறைந்தபட்சம் சிறுவர்கள் வயோதிபர்கள் போன்றோருக்காவது கிரமமாக வழங்கிவருவதற்கு இந்துமத ஸ்தாபனங்கள் முன்முயற்சி எடுத்தல் விரும்பத்தக்கது.

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. இந்து மத இணைப்பு விளக்கம்
கே. ஆறுமுகநாவலர், பாரதி அச்சகம், நாகர்கோவில் 12ஆம் பதிப்பு 1999.
2. இரண்டாம் சைவினாவிடை
ஹீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், சைவபரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம். 1995
3. கும்பாபிழேகம் திரவ்ய கூடாமணி
ப. சிவானந்தசர்மா, சர்வானந்தமயீடம், முதற்பதிப்பு 2001.
4. சித்தமருத்துவ மூலகத்துவம்
சே. சிவசண்முகராஜா, சித்தமருத்துவ வளர்ச்சிக்கழகம், முதற்பதிப்பு – 2002.
5. தினசரி சிவபூஜை வழிபாடு
ஹி பாரத்வாஜ் ஸ்வாமிகள், கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை 600 017, முதற்பதிப்பு 1998.

6. பதார்த்தகுண சிந்தாமணி (மூலமும் உரையும்) சி.வே. மீனாக்ஷிஸந்தர முதலியார் (பதிப்பாசிரியர்) சென்னை.
7. பரராச்சேகரம்
அங்காதிபாதம் ஐ. பொன்னைபா பதிப்பு 1931
8. யாழ்ப்பாண மக்களின் சைவ உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள்
சே. சிவசண்முகராஜா, சித்த மருத்துவ வளர்ச்சிக் கழகம், முதற்பதிப்பு ஆணி 2002
9. Essential of Food and Nutrition (VOL – II)
M. Swaminathan, The Bangalore Printing and Publishing Co. LTD Bangalore 560018. 1998
10. Fundamentals of Bio Chemistry for Medical Students Ambika Shanmugam. Madras 600 035. 10th Edition 1996.
11. Food and Nutrition
T.W Wikramanayake. Hector Kobekaduwa Agrarion Research and Training Institute,
3rd edition – Reprint 2002
12. A Text Book of Foods Nutrition and Dietics Raheena Begam, Sterling Publishers PVT. LTD, 1997.

நன்றி : அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்,
பொன்விழா சிறப்புமலர் (2007)

நம் ஒவ்வொருவருடைய மனம் எவ்வளவு விசாலமாக உள்ளதோ அந்த அளவிற்கு நம் பார்வைகளும், சிந்தனைகளும் விரிவடையும். இவை நாம் பார்க்கும் கோணத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. குறுகிய கோணத்தில் பார்க்கும் போது பார்வைகளும், சிந்தனைகளும் குறுகலான வட்டத்திற்குள் இருந்துவிடுகின்றன. ஆகவே நம் சிந்தனையையும், எண்ணத்தையும் விசாலப்படுத்துவது அவசியம். எந்தப் பிரச்சனையானாலும் திறந்த மனதுடன் அணுகும் மனதிலையை, நாம் ஒவ்வொருவரும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(ஞானபுமரி)

சிவாலயக்கிரியை மரபில் ரதப்பிரதிஷ்டை

உத்தரகாரணாகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறிப்புக்கள்

-பிரம்மநு மகேஸ்வரக் குருக்கள், யாலகலாசநாதன் சர்மா
சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர் (B.A.Hons, M.A.M. Phil)
சுவாமி விபுலானந்த ஆழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

மிகப் புராதனைள் இந்துசமய வரலாற்றிலே சிவாலயக் கிரியை மரபு முக்கியமான இடத்தினைப் பெற்றுவருகின்றது. இந்துப் பண்பாட்சின் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களுடனும் வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், சமயப் பின்னணியிலும், பாரம்பரியப் பின்னணியிலும் பல்வேறுபட்ட மரபுகள் தொன்றுதொட்டு நிலவிவருகின்றன. இவ்வாறு நிலவிவரும் கிரியை மரபுகள் சாஸ்திர விதிகளுக்கு உட்பட்டதாகவும், சில சம்பிரதாயங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் நடைமுறையிலே காணப்படுகின்றன. இந்தைமுறையானது சமய நிலையிலே ஒரு தனியான இடத்தினைப் பெற்று நிலவிவருகின்றது. சிவாலயக் கிரியை மரபை அல்லது ஆலயக்கிரியை முறைகளைப்பற்றி முதலிலே சாஸ்திர ரீதியாக சிவாகமங்களிலே தான் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் கூறப் பட்டுள்ளன. இவற்றை மூன்று நிலைகளிலே பின்வருமாறு சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.

கர்ணனாதி – பிரதிஷ்டாதி – உற்சவாதி – பிராயச்சித்தாந்தம் என்ற ஒழுங்கில் கிரியைமுறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கு உற்சவம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிவாலயக் கிரியை முறைகளிலே குறிப்பாக வருடாந்த மகோற்சவம், அலங்கார உற்சவம், விசேஷத்தின் உற்சவம் என உற்சவக் கிரியைகளின் கிரமங்கள் விரிந்து செல்கின்றன. உற்சவ காலத்தின் உயர்ந்த திருவிழாவாகவும், சிறப்புக்குரிய, நாளாகவும் ரதோற்சவம்,

அல்லது இடத்தினைப் பெற்றுவரும் ரதோற்சவம், அல்லது தேர்த்திருவிழா புராதனமான காலத்தில் இருந்து தமிழர் வாழ் வோடு இந்துப் பண்பாட்டோடும் ஜக்கியமாகின்றது.

தேர் பற்றிய ஆரம்ப செய்திகள்

குறிப்பாக தேர் பற்றிய ஆரம்ப செய்திகளை வேத இலக்கியங்களிலே காணமுடிகின்றது. கடையாணி முதலிய தேரின் நூண்ணிய பாகங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் இருக்கு வேதத்திலேயே காணப்படுகின்றன. யஸர் வேதத்தின் மிகச் சிறந்த உயர்ந்த பகுதியான ஸ்ரீருத்திரத்திலே “தேரில் செல்பவர்களாகவும், தேரில்லாதவர்களாகவும் உள்ள உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தேர்களை ஓட்டுபவர்களாகவும், இழக்குப்பிழக்கு நிறுத்துபவர்களாகவும் உள்ள உங்களுக்கு நமஸ்காரம் தச்சர்களாகவும், தேர்செய்கிறவர்களாகவும் உள்ள உங்களுக்கு நமஸ்காரம் (ஸ்ரீருத்திரம் 4.1, 4.2)” எனக்கூறப்பட்டுள்ளது.

மிகப்பழைமையான கடோபநிஷத்திலே (3.3, 3.4) குதிரை பூட்டிய தேராக இவ்வுடல் உருவகிக்கப்படுகின்றது. இதிலூலாஸங்களிலே தேரைப்பயன்படுத்தி வீரப்போர் புரிந்து வெற்றிபெற்ற மன்னர்களுக்கு அதிரதன், மாரதன், சமரதன், அர்த்தரதன், தசரதன் போன்ற பெயர்கள் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டதைக் காணமுடிகின்றது. பகவான் கண்ணன்.

அர்ச்சனைனின் தேர்ச்சாரதியாக அமர்ந்து தேரில் இருந்தபடியே கீதையை உபதேசம் செய்தார். புராணங்களிலும் தேர்கள் பற்றிய பல்வேறு பட்ட செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன. பூமியையே தேராக்கக்கொண்டு சிவன் முப்புரங்களையும் ஏரிக்கப்புறப்பட்ட செய்தி முக்கியமானதொன்றாகும். பிற்காலத்து தமிழ்ப் புராணங்களிலும் திருமுறைகளிலும் இது பெரிதும் கூறப்படுகின்றது.

சிவாகமங்களில் தேர்

சிவாகமங்களிலே குறிப்பாக காரணமாக உத்திரபாகத்தின் தொண்ணூற்று ஆறாவது படலம் ரதப்பிரதிஷ்டைவிதிப் படலமாகும். இதில் ஜம்பத்திநான்கு சுலோகங்களில் ரதப் பிரதிஷ்டைக்கான விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. காரணம், பிரதிஷ்டாகிரியை, பூஜை, ரத அஸங்காரபூஜை, ரதகதி சக்ர விச்சிந்ந பலம், ரதஷ்சிந்நகால உற்சவம், ரத உற்சவ கால ராஜா மரணம், அந்யத் பீடாநிவாரணம், மாயாவிர்பத்தி பலம் என ரதப் பிரதிஷ்டைக்கான விபரங்கள் காணப்படுகின்றன.

ரதத்தின் அமைப்பு

ஆயத்திற்குரிய பொருட்களில் முதலிடம் பெறுவது ரதமாகும். தெய்வங்கள் நன்கு அஸங்கரிக்கப்பட்டு பவனி வருகின்ற ஊர்த்திகளாக தேர்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. ரதலக்கணம் கூறும் ஆகம நூல்களும் ரதத்தின் சில்லுகளைப் பற்றியும், ரதத்தின் பல உறுப்புக்களைப் பற்றியும், அமைப்பினைப் பற்றியும், அளவையும், அதில் விளங்கும் வேலைப்பாட்டைப் பற்றியும் விளக்குகின்றன. ரதத்தின் முக்கிய உறுப்பு சில்லுகளாகும். இவை வட்ட வடிவானவையாகும். இவை பலம் மிகுந்த வளையங்களால் சுற்றினும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. குக்கி, அகைம், சிகை, தந்தம், சித்ரம், கீலம் என்பன ரதத்தின் உறுப்புக்களாகும்.

அருள் ஒளி

சால விருட்சம், நாவல், சாரம், சரளம், மகிழ், அங்கீமதாகம், புரி, பாபுரம், வியாக்ரி, ஷீரினி, கருங்காலி, கிருசுரம் கிருதமாவம் வள்ளிஆகிய மரங்கள் தேர் அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனினும் இவற்றுட் சில பெயர்கள் எம்மரங்களைக் குறிக்கின்றன என்பதை தெளிவாக அறியமுடியாதிருக்கின்றது. தேருக்கு அடித்தளமான அடிப்படையான விளங்குவது ஆதாரம் என்றும் உபாதாரம் என்றும் பெயர் பெறுவன். இங்கு தேரின் அச்ச பொருத்தப்படும் இதன்மேல் ஒன்பது தளங்கள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் மற்றதைக் காட்டிலும் குறைந்த உயரம் வாய்ந்ததாக இருக்கல் வேண்டும்.

ரதத்தின் பிரிவுகள்

ரதத்தின் அமைப்பைக்கொண்டு ரதங்கள் ஏழுவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. சதுரவடிவான தேர் “நபஸ்வன்பத்ரகம்” என்றும், அறுகோணவடிவானது “பிரபாஞ்சஸபத்ரகம்” எனவும் பெயர் பெறும். “விதானபத்ரகம், பவனபத்ரகம், பிருஷ்தபத்ரகம், சந்திரபத்ரகம், அநிலபத்ரகம்” என்பன ஏனைய ஜவகைத் தேர்களாகும்.

சதுர வடிவமான தேர் “நாகரம்” எனப்படும் என் கோணவடிவான தேர் “திராவிடம்” ஆகும். வட்ட வடிவானது “வேசரம்” எனப் பெயர் பெறும்.

ரதசக்ர அமைப்பு

தேர்கள் பலவகைப்பட்ட சில்லுகளையும், உறுப்புக்களையும் கொண்டு விளங்குவன். யுத்தத்திற்குச் செல்லும் தேர் மூன்று சில்லுகளை உடையது. நித்தியோற்சுவத்துக்குரிய தேருக்கு ஜந்து சில்லுகள் உண்டு. மகோற்சுவத்திற்குரிய தேருக்கு ஆறு முதல் பத்து வரை சில்லுகள் இருக்கின்றன. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் தேரின் வேதிக்கைகளின் எண்ணிக்கையும் வேறுபடும் சிவபிரானுக்குரிய தேருக்கு ஒன்பது

வேதிகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஏனைய தெய்வங்களுக்கு ஜந்து வேதிகைகள் உரியன.

ரத வேலைப்பாடுகள்

மயிர் பீலிகைகளாலும், சாமரங்களாலும், தோரணங்களாலும் நல்லோசை தரும் சிறிய மணிகளாலும், ஒளி பொருந்திய கண்ணாடி களாலும், விசிறிகளாலும், மாலைகளாலும் தேர்களின் மேற்பகுதிகள் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும். தேரின் கீழ்ப்பகுதியில் உரிய தெய் வாங்களின் பெருமையுணர்த்தும் உருவங்கள் செதுக்கப்படல் வேண்டும். கீழே அதிஷ்டா னத்தில் சிங்கங்கள், யாளிகள், யானைகள், மகரங்கள், நூண்ணிய, மாடப்பு வேலைப்பாடுகள் இடம்பெறுவன். நடனமாடு வோர் பூதங்கள், யான்கள், ஆலயத்தின் புராதன வரலாறுகள், இதிராச, புராண, தலபுராணச் செய்திகள் இங்கு சித்தரிக்கப்படு கின்றன.

ரத வெள்ளோட்டம்

நடைமுறையிலே ஓர் ஆச்சாரி ஆனவர் (தேர் செய்யும் திறமைடைத்தோர்) குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் குறித்த ஆலயத்தின் அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு (பிரதான மூர்த்தி, பிரதான ஸ்தாபி, உற்சவ மூர்த்தி, ஆலயப் பிரமாணம்) தான் நிர்மாணித்த ரதத்தை சம்பிரதாய முறைப்படி தனது தொழிலுக்குரிய சிறப்பான தெய்வம், குலதெய்வம், காவற் தெய்வம், கிராம தேவதைகள், ஆகியோர்களைப் பிரீதிப்படுத்தி ஆச்சாரி ஆனவர் கெளரவப்படுத்தப்பட்டு, தனது திப்பநுப்பத்தை வெளிக்காட்டி குறித்த தேரை மிகப்பொருத்தமான நல்ல முகைச்சத்தில் ஆலய சூழலில் வெள்ளோட்ட விழா மூலம் அத்தேரை ஆலயத்திற்கு உரித்தாக்குகின்றார்.

கலசங்களில் பூஜிக்கப்பட வேண்டிய தேவதைகள்

அந்த யாகமண்பத்தில் வேதிகை அமைக்கப் பட்டு அதன் மத்தியில் பத்துக் கும்பங்கள்

வைக்கப்பட வேண்டும். நடுவில் சதா சிவனையும் (அந்தமூர்த்திகளுக்குரிய தேவதை) அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும் (ஒன்பது தேவதைகள்). பிரதான கும்பத்திற்கு பஞ்சாசன பூஜை செய்து யொங்கம், போகாங்கம் செய்ய வேண்டும் யாகமண்ட பரிவாரகும்பங்களில் கூரியன், சந்திரன், கணபதி, விருஷ்பம், தர்மபதி ஆகியோர்களைப் பூஜித்த பின்பு, பூர்வத்தில் இருந்து ஆரம்பித்து தவிதியாவரணம் தொடக்கம் பஞ்சமாவரணம் வரையுள்ள தேவதைகளை பூஜிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பூஜித்த பின்பு அக்கினி குண்டத்திற்குரிய சம்ல்காரங்களைச் செய்து பூஜித்த தேவதைக் களுக்குரிய ஆகுதிகளை கொடுத்து யஜாதி வரையும் செய்ய வேண்டும்.

ரதத்திற்கு செய்ய வேண்டிய கிரியைகள்

பவமான மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பஞ்சகவ்யத்தினால் ரதத்தை ப்ரோக்லித்து சுத்திபண்ண வேண்டும் பஞ்சாந்தி மந்திரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும். குருவானவர் ஆசாரியை அழைத்து ரதத்திற்குரிய கயிர்றை ரதத்தைச் சுற்றி இழுப்பதற்கு ஏற்றவாறு கயிர்றை பரிசீக்க வேண்டும் அக்கமிழ்றில் மந்திரநியாசம் செய்து அஷ்டநாகங்களை பூஜித்து ஆவானம் செய்ய வேண்டும். ரதத்தின் வேதிகையில் (சுவாமியை எழுந்தருளச் செய்யப்படும் பீடம்) பஞ்சாசனங்களை பூஜித்து நடுவில் குறிப்பிட்ட பிரதான வேததையை தியானித்து ஆவாகனம் செய்ய வேண்டும். யொங்க, போகாங்க ஆவரண பூஜைகளைச் செய்யவேண்டும். பன்னிரெண்டு ஸ்தபங்களிலும் பன்னிரெண்டு சூர்யர்களையும், நான்கு பக்கங்களிலும் முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், அநந்தனை ஆவாகனம் செய்ய வேண்டும். பட்டிகைகளில் ஏகாதசுருத்திரர்களை பூஜிக்க வேண்டும். நான்கு குதிரைகளிலும் நான்கு வேதங்களையும் ஆவானம் செய்ய வேண்டும்.

ஜீவநியாசம், ஷட்டுவநியாசம், செய்ய வேண்டும். புவநாத்துவா, பதாத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா, வர்ணாத்துவா ஆகிய தேவதைகளை மந்திரநியாசம் செய்ய வேண்டும். காமபீஜத்தை ரதத்தின் முன் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். யாகமண்டவத்தில் பூரணாகுதி செய்து கலகங்களை எடுத்துவர வேண்டும்.

நல்ல முகவர்த்த லக்கினத்தில் எல்லா மங்களா வாத்தியங்களும் முழங்க நிருத்ய, கீத வாத்தியங்கள் சகிதம் கொடி, குடை, ஆலவட்டங்களுடன், பிராம்மன தேவர்கள் மந்திர கோஷம் செய்ய சாந்தித்தியம் நிறைந்துள்ள மந்திர பூர்வமான கலசங்களை ரதத்திற்கு ப்ரோகிளிக் கேள்வும். இதன்பின்பு தூப, தீப, நெநவேத்திய அலங்காரங்கள் செய்து தீபாரதனை செய்ய வேண்டும். இதன் பின்பே ரதோற்சவத்திற்குரிய நாளில் தெய்வங்களை ஆரோணித்து பவனி செய்யப்பட வேண்டும். ரதோற்சவ தினமானது மிகவும் தெய்வீகம் நிறைந்த சமய, தக்துவ உண்மைகள் நிறைந்த நாளாக உற்சவங்களிலே சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

ரத பிரதிஷ்டையின் பலன்கள்

ரதப் பிரதிஷ்டையானது குறைவில்லாது செய்யப்படின் அதன் பலன்கள் அதிகமாகும் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தில் எழுந்தரு ஸியிருக்கும் மூர்த்திக்குச் சிறப்பு, ஆலயத்திற்கு பெருமை மட்டுமல்லாது நாட்டையானும் மன்னனுக்கு வெற்றியும் கிட்டும். அத்துடன் நாடு, கிராமம், பிரதேசம் என இடத்திற்கு செல்வச் சிறப்பு, வறுமையின்மை, வியாதிகள் நீக்கம், மக்கள் செல்வப்பேறு, ஈகழிகடாக்கம், யஜமான், ஆலயதர்மகர்த்தா, ரதத்தை செய்வோன், செய்விப்போன், ஆச்சாரி, குரு, பக்தர்கள் என அனைவருக்கும் நீண்ட ஆயுள், சர்வசம்பத் பிராப்தி, ஸ்வர்க்கலோகப் பிராப்தி என நற்பலன்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

ரதப்பிரதிஷ்டையின் பிரதிகூல பலன்கள்

ரதப் பிரதிஷ்டையை குறைவுபடச் செய்யின் பல பிரதிகூல பலன்களை எதிர் நோக்க வேண்டிவரும். நாட்டிலே அல்லது குறிப்பிட்கிறாமத்திலே தூர்பிளம் ஏற்படும், வறுமை மேலோங்கும், வியாதிகள் அதிகரிக்கும், கிராமம் அல்லது நாட்டு செல்வச்செஸ்திப்பு பாதிக்கப்படும், அரசனுக்கு அல்லது நாட்டின் தலைவனுக்கு ஆயுள் குறையும், பயம், அழிவு, எதிர்பாராத தீங்கு, களவு செய்தல், சக்தியம் தவறுதல், வெற்றியின்மை சர்வகார்யீனம், எஜமான், தர்மகர்த்தா, குரு, ஆச்சாரி, பக்தர்களுக்கு மனக்கிலேசம் ஏற்படும், மக்களுக்கு சந்தோஷமான வாழ்க்கை இருக்காது.

பிராயச்சித்தம்

இவற்றைப் போக்குவுதற்கு சில பிராயச்சித்த கார்யங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக சாந்திஹோமம் என கூறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக சாந்திஹோமம், ஸம்ஹிதா ஹோமம், திசா ஹோமம் என்பன செய்யப்பட வேண்டும் என உத்தர காரணாகமம் கூறுகின்றது. அஹோராத்ர மந்திரத்தை ஒரு லட்சம் எண்ணிக்கைக்கு ஜபம் செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு செய்வதினால் மேற்கூறப்பட்ட பிரதி கூலங்கள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு நற்பலன்களை அடையலாம் எனவும் கூறுகின்றது. இதனால் ரதப்பிரதிஷ்டையின் சிறப்பு மேலோங்கப்படு கின்றது. பிறப்பட்ட காலங்களில் ரதம் பெற்றி ருக்கும் சிறப்பிடம் ஆகமங்களைப் பின்பற்றி யெழுந்த சிறப்பாஸ்திர நூல்களிலே “மானசாரம்” என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலயங்களிலே பயன்படுத்துவேண்டிய தேரின் லக்ஷணங்கள் பற்றி இந்நால் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது.

சைவசித்தாந்த நூல்களிலும் தேர், உருவக விளக்கங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உயிரானது உடலை கீழ்க்கும் தன்மை, ஒரு பெரிய தேர் தரையில் ஊர்ந்து செல்லுதல் போன்றது எனச் சிவஞானசித்தியார் (214, 222) கூறுகின்றது. “ஞானாமிர்தம்” என்னும் சைவசித்தாந்த நூல் ஆன்மாவானது உடலாகிய தேரை ஊர்ந்து நின்று உலகமாகிய மாடவிதிகளிலே உழுன்று திரிகின்றது என உருவகிந்துக் கூறுகிறது.

தென்னகத்திலே பல ஆலயங்களிலே கற்றேர்ச்சிற்பங்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் பல்லவர் காலத்தில் மாமால்லபுரத்தில் அமைக்கப்பெற்ற எட்டு ரதக்கோயில்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள், கடேணசரதம் முதலிய தனிக்கற்களில் உருவாக்கப்பட்டவை.

மனுசோழனுடைய கற்றேர்ச்சிற்பமும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது திருவாளூரிலே சோழர் காலத்தில் பத்தாம் நூற்றாண்டாவில் உருவாக்கப்பட்டது. ஓரிசா மாநிலத்திலுள்ள “கொளாரக்” சூரியனார் கோயிலில் பன்னிரண்டு சக்கராங்களையும் ஏழு குதிரைகளையும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கற்றேர்ச்சிற்பம் 14ம் நூற்றாண்டுக்குரியதென்பது. விஜயநகர மன்னர்களால் 15ம் நூற்றாண்டில் செய்யப்பட்ட ஒரு கற்றேர் “ஹம்பி” என்ற இடத்தில் உள்ளது. பழைய சில ஆலயங்களில் கருவறை அல்லது அதற்கடுத்த மண்டபம் தேர்போன்ற அமைப்புடன் காணப்படுகின்றது. திருவதிகை, திருக்கடம்பூர் கோயில்கள் இத்தகையன. இதயத்தைக் குறிப்பாகவுள்ள ரதத்தின் நடுத்தட்டு மேலேமு உலகங்களுக்கும் கீழேமு உலகங்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் இப்புவக்கத்தைக் குறிக்கோள்களையும் குறித்து நிற்கின்றது. மேல்நோக்கிக் குவிந்து செல்லும் இதன் அமைப்பு மன ஒருமைப் பாட்டையும் சுட்டுகின்றது. இந்த உயர் லட்சி

யங்களின் மூலம் கிட்டும் உயர் பதவியாகிய வீட்டின்பம், அங்கு கிட்டும் மனச்சாந்தி ஆகிய வற்றைக் கவசமும் குடையும் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியும், தத்துவ அடிப்படையும் கொண்ட ரதமானது இன்றைய நமது ஆலயங்களில் மோர்சவ காலங்களில் ரதோர்சவம் எனும் தேர்த்திரு விழாவை நடத்துவதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கின்றது. மோர்சவம் ஐந்தொழில் விளக்கம் என்ற வகையில் படைத்தலைக் குறிக்கும் அரசுராஸ்பணம்காத்தலைக்குறிக்கும் ரக்ஷாபந்தனம் முதலிய கிரியைகளுடன் ஆரம்பித்து அழித்தல் தொழிலைக் குறிப்பதாக ரதோர்சவம் நடைபெறுகின்றது. இத்தேர்த் திருவிழாவானது சுமுகவியல் பெறுமானத்தையும் பெறுகின்றதைக் காணமுடிகின்றது. ஊர்க் கோயிலிலே தேர்த்திருவிழா என்றால் ஊர் முழுவதும் புனிதமும், உற்சாகமும் அடைகின்றது. தூய்மையும், அழகும் பொலிவும் காணப்பட்டு எல்லோர் மனங்களிலும் மகிழ்ச்சிப் பிரவாகம் பொருக்கும். தம்முள் பகை மறந்து ஊர்கூட்டுதேர் இழுப்பர்.

இவ்வாறு தத்துவ உட்பொருளாக வரலாற்றுச் சிறப்பும் கலைநயமும் மிக்க ரதோர்சவமானது யாவரது உள்ளங்களிலிருந்தும் அமுக்குகளைப் போக்கி ஆன்மீக ஒளியேற்றி அந்பு மலர் மலர்த்தி எம்மெல்லோரையும் பேரானந்த வாழ்வுக்கு இட்டுச்சென்று இன்பத்திலாட்சித்தட்டும்

துணைநூல் :-

காரணாகமம் – உத்தரபாகம்
கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் சென்னை – சிந்தாதிரி
சிவஞானபோதயந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது. முதற் பதிப்பு – 200
கலி-ரூபா க. விகாரி வருஷம் தை – மீ.

ஒல்லாந்தர் கால யாழிப்பாணம்

டாக்டர். க. கணயதிப்பிள்ளை அவர்கள்

இலங்கையில் வியாபார நோக்கமாக வந்திறங்கிய ஒல்லாந்தர் படிப்படியாகக் கொழும்பு முதலிய பாகங்களைக் கைப் பற்றிய பின்னர் கி.பி 1654ம் ஆண்டு பங்குனி (March) மாதம் முதற்பகுதியில் மன்னாரைப் பிடித்தனர். அங்கு ஒரு போர்ப்படையை அமர்த்திவிட்டு யாழிப் பாணத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கமாக வன்னியர்கள் நாட்டுக்கூடாகப் பலநாள் வழி நடந்து சென்று கச்சாய்க் கடலைச் சிறு படகுகள் மூலம் தாண்டிச் சாவகச் சேரியை அடைந்தனர். பின்னர் நாவற் குழிக்கூடாகச் சென்று அங்குள்ள ஆற்றைக் கடந்து சண்டிக்குழியில் ஒரு கோயிலுக் கணித்தாய்ப் போர்த்துக்கேயராற் கட்டப் பட்ட கோட்டையை அணுகினர். இதுகாறும் அவர்கள் வரவை யாவரும் போர்செய்து தடுத்திலர். இவ்விடத்திலேயே அவர்களைப் போர்த்துக்கேயர் முதன்முதல் எதிர்த்தனர். அப்போரிலே பல போர்த்துக்கேயர் மாண்டனர். அடுத்தநாள் பட்டினத்தை நோக்கி நடக்கும்போது அங்கு எதிர்த்த மாற்றார் சேனைகளை எல்லாம் ஒல்லாந்தர் தங்கள் பீரங்கிகளுக்கு இரையாக்கி அவர்களைத் தெருத் தெருவாய்த் துரத்தி யாழிப்பாணப் பட்டினத்தின் மேற்பாகத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த ஏசுசங்க கோயிலையும் (Jesuit Church) அதனோடு சேர்ந்த பள்ளிக் கூடத்தையும் பிடித்தார்கள். அதன்பின்னர் கிழக்குப்பாகத்தில் இருந்த 'தொமினிச்' ரினது (Dominicars) கோயிலையும் மடத்தையும் (Monastery) கைப்பற்றினர். இக்காரணத்தால் போர்த்துக்கேயர் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து கலைக்கப்பட்டவராய்

வேறு புகவிடமின்றித் தடுமொறுற்று யாழிப் பாணத்திலுள்ள தங்கள் கோட்டைக்குள் ஒழித்துக் கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் இக்கோட்டையை முற்றுகை இட்டுக்கொண்டு யாழிப் பாணப் பட்டினத்திற்கு கடல் மூலமாக அடைவதற்கு முக்கிய துறை முகமாகிய ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள கோட்டையையும் போய்த் தாக்கி, முற்றுக்கையிட்டுப் பிடித்தார்கள். இவ் வெற்றியைக் குறித்து ஒல்லாந்தர் சேனையோடு வந்த பாதிரியாராளிய போல்டேயசு என்பவர் சித்திரை (April) மாதம் 28ம் நாள் தாமே கடவுளுக்கு வணக்கம் செய்து ஒரு சற்பிரசங்கம் செய்ததாக எழுதுகின்றார். இதற்குப் பின் மூன்று மாதங்களாக யாழிப்பாணக் கோட்டை முற்றிக்கையிடப்பட்டிருந்தது. ஈற்றிலே பசி தாகத்தினால் ஆற்றாதவ ராகிய போர்த்துக்கேயர் ஆனி (June) மாதம் 21ம் நாள் கோட்டைக்குள்ளி விருந்து வெள்ளைக்கொடியை உயர்த்தி கோட்டையை ஒல்லாந்தரிடம் ஒப்ப கடைத்தனர். அன்று தொடக்கம் யாழிப்பாணம் ஒல்லாந்தர் வசமாயது.

போர்த்துக்கேயர் கழகச்சி

அக்காலத்திலே சோழமண்டலக் கரையிலுள்ள நாகபட்டினத்தை ஒல்லாந்தர் கைப்பற்ற முயன்றுகொண்டிருந்தமையால் அங்கு ஒரு பெரிய படை வேண்டியதா யிருந்தது. அதற்காக யாழிப்பாணத்தில் வெற்றிகூடிய படையில் பெரும் பகுதியை அனுப்பிவிட்டனர். இக்காரணத்தினால் ஒல்லாந்தர் வீரரில் சிலரும், ஒல்லாந்தரின்

கீழ் போர்ப்படையில் வந்து சேர்ந்த போர்த்துக்கேயர் பலரும் யாழ்ப்பாணத்தைக் காக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அத்துடன் கோட்டைக்குள்ளே தொகையான கைதிகளும் இருந்தனர். தங்கள் தோல்வியை நினைந்து மனம் புனர்க்கியிருந்த போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரைக் கலைப்பற்று இதுவே ஏற்ற தருணம் என நினைத்து சுடுதியில் அவர்களைக் கொன்று கோட்டையை மறுபடியும் தாம் கைப்பற்ற ஒரு சதியாலோசனை செய்தனர். ஆனால் அவர்களின் எண்ணம் கைக்கூடுவதன் மூன் இச்செய்தி ஒல்லாந்தர் காதில் எட்டியது. இதில் சேர்ந்திருந்த போர்த்துக்கேயர் யாவரையும் அவர்கள் கைதிகளாக்கிச் சிலரைத் தூக்கிவிட்டுக் கொன்றும், சிலரைக் கை, கால் முதலிய அங்கங்களைச் சில்லிற் கட்டிக் கிழித்தும், நெஞ்சினைக் கோட்டியாற் பிளந்து இருதயத்தை எடுத்து அவர்கள் வாயிற் கொவ வைத்தும் சித்திரைவதை செய்தனர். பின்னர் இச்சதியிற் பங்குபற்றிய தலைவர்களின் தலைகளை அறுத்துத் தடிகளிற் குத்தி வெளியே மக்கள் பார்க்கும் வண்ணம் முக்கிய இடங்களில் நாட்டினர். இதில் ஏச சங்கத்தைச் சேர்ந்த கல்டேரா (Caldero) என்னும் ஒரு குருவானவரும் தமது தலையை இழந்தார்.

இராச்சியப் பிரிவுகள்

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் 4 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவையாவன — பில்லேகம் பத்து (வலிகாமம்), வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி இவைகளைல்லாம் மிகுந்த சனத்தொகை உடையனவாக இருந்தனவென அக்காலத்தில் எழுதிய ஒல்லாந்தரின் குறிப்புக்களிலிருந்து தெரியவருகின்றது. ஒல்லாந்தரது

கீழழுத்தேசத்து நாடுகள் பத்தாவியா விலுள்ள (Batavia) அரசுப் பிரதிநிதியுடைய ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தன. இலங்கைத் தேசாதிபதி (Governor) கொழும்பிலே இருந்தார். அவரின் கீழ் உதவித் தேசாதிபதியொருவர் (Lieutenant Governor) யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு புரிந்தார். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் கீழ் மன்னார், மாந்தோட்டை, முசலிப்பத்து, செட்டிகுளம், திருக்கோணமலை, வன்னிப் பற்று முதலியவும் யாழ்ப்பாணத்துக்கருகே யுள்ள 13 தீவுகளும் அடங்கியிருந்தன.

வன்னிப் பற்றுக்களை ஒல்லாந்தர் தாமே ஆளுவில்லை. இவைகள் வன்னியா என்ற பெயருள்ள தலைமைக் காரர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தன. இவர்கள் ஒல்லாந்த ரூக்கு வருடந்தோறும் குறிக்கப்பட்ட தொகையான யானைகளைத் திறற்யாகக் கொடுத்துவந்தார்கள். எனினும் இவ்வன்னியர்கள் ஒல்லாந்தருக்கு முற்றும் அடங்கி நடக்கவில்லை. ஒல்லாந்தரும் இவர்களை இதைப் பற்றி நெருக்கமுடியவில்லை. ஏனெனில் இவர்களை ஒல்லாந்தர் நெருக்கி னால் கண்டி அரசனான இராச்சிங்கள் பக்கம் சார்ந்து தமக்கு இடுக்கண் விளைவிப்பார்கள் என்னும் பயத்தினாலேயே.

சட்டம் மறையும்

ஒல்லாந்தர் தங்கள் தேசத்திலிருந்த கட்டளைச் சட்டங்களைச் சிறிது மாற்றி இலங்கையிலும் புதுத்திவிட்டனர். இவர்கள் காலத்திலேயே ஒல்லாந்த தேசாதிபதி யாகிய சிமொன்ஸ் (Simons 1703 – 1707) என்பவர் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களது மணம், விற்பனவு கொள்வனவு, அழிமை, கடன் முதலியவைகள் அவர்களிடமிருந்து பழக்கவழக்கங்களையொட்டித் தேவைமுடிமை

யென்னும் பெயருள்ள ஒரு கட்டளைச் சட்டத்தையும் பிறப்பித்தனர். கொழும்பிலும் காலியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்திலும் காலியிலும் இருந்த நீதி மன்றங்களில் தீர்த்த தீர்வைகள் வழக்கானிகளுக்குத் திருப்தியைக் கொடாது விடின், கொழும்புக்கு மனுப்பண்ணிக் கொள்ளலாம். அங்கும் திருப்தியடையாவிடின், பத்தாவி யாவிலுள்ள உயர் நீதிமன்றத்துக்கு மனுப்பண்ணிக் கொள்ளலாம்.

தோம்புகளும் வரிகளும்

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள காணி, பூமி, அவற்றி லுள்ள மரங்கள், பயிர்கள் முதலியவும் குடிகளின் தொகையும், அவர்களில் ஆண், பெண் எத்தனை என்றும் மற்றும் ஒவ்வொருவரும் பிறந்த ஆண்டு, நாள், மணமுத்து நாள் ஆகிய இவையெல்லாம் அரசினரால் பதிவு செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகளைத் “தோம்பு” என்று தமது போர்த்துக்கேய மொழியில் அழைத்தனர். இத்தோம்புகளை ஒல்லாந்தரும் எடுத்தாண்டனர். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இவைகளைப் புதுப்பித்தார்கள். இத்தோம்பு மூலமாகவே தலைவரிப் பணம் முதலியவைகளைக் குடிகளிடமிருந்து அறவிட்டனர். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சாதியாரும் மொத்தமாக இவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டளை வைத்துத் தலைவரிப் பணத்தை முதன் முதல் வாங்கி வந்தனர். சனத்தொகை பெருத்தபோதும் தலைவரிப் பணத்தொகை பெருக்கவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு சாதியாரிடமிருந்து பணத்தை மொத்தமாக வாங்குகின்ற வழக்கம் இருந்தபடியால் அரசினருக்கு ஒவ்வொரு சாதியாரிலும்

தலைவரிப் பணம் இறுக்கின்றவர்கள் எத்தனை ஆட்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இக்காரணத்தால் தலைவரிப் பணம் சனங்களினின்று வாங்குகின்ற உத்தியோகத்தர் அரசினர்க்குத் தாங்கள் வாங்குகின்ற தொகையின் பாகத்தைக் கொடுத்துவிட்டு எஞ்சியதை அவருக்குத் தெரியாது அபகரித்தனர். இது அரசினருக்குப் படிப்படியாகத் தெரியவந்தது. அக்காரணத்தால் சாதிகளிடமிருந்து மொத்தத் தொகையாக வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டு ஒவ்வொரு ஆட்களிடமிருந்து தலைவரிப் பணம் வாங்கவேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தார்கள்.

காணி பூமிகளை அளந்து அவையார் யாருக்குடையன என்று தங்கள் தோம்புகளிற் பதிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்று மேலே கூறப்பட்டது. இவ்வேலை உதவித் தேசாதிபதி புலோம் (Commnadip Blom) என்பவர் காலத்திலே தொடங்கப்பட்டுப் பின்னர் சுவார் டெச் குறுான் (Zwaardecroon) என்பவர் காலத்தில் செவ்வனே முடிவடைந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஊரையும் தவறாதுவிடாது படங்களில் அமைத்தனர். அப்படங்களும் காணி பூமிகளின் தோம்புகளும் பத்தாவியாவிற்கும் ஒல்லாந்து தேசத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டன. இவைகளையெல்லாம் அரசினர் சிரத்தையெடுத்துச் செய்தது எனில், கொஞ்சமேனும் தவறவிடாது காணி வரி, மரவரி முதலியவை வாங்குவதற்கேயாம். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்தவர் அக்காலத்தில் காணி வரி கொடுக்காது பெரும்பாலும் தப்பிக்கொள்வது வழக்கமாய் இருந்தது. அது மட்டுமன்றி, முடிக்குரிய நிலங்களையும் தங்கள் நிலமென்று பிடித்துக் கொள்வர்.

அரசினரால் தெருக்களுக்கென விடப் பட்ட நிலங்களைக் கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அருகிலிருக்கும் தங்கள் நிலங்களோடு சேர்த்து வேலியைக் கூட்டியடைத்துக் கொள்ளவர். இத்தோம்பு களைப் பதிந்த பின்னர் வரி வாங்குவது மிக இலகுவாக இருந்தது.

வயல், காணி ஆகியவைகளது பிரயோசனங்களிலிருந்து பத்தில் ஒன்றை விற்றுப் பணமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வரியைத் தங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால், அதை நீக்கி விடவேண்டுமென்று ஊரவர்கள் பல முறைகளில் விண்ணப்பம் செய்தனர். ஆனால் அரசினர் அதை நீக்கிவிடவில்லை. இவ்வரியைக் கொடுக்கத் தவறினால், குறிக்கப்பட்ட பிரயோசனத்தின் பத்தி லொரு பாகத்தைப் பலவந்தமாய் எடுத்துக் கொண்டுபோய் வரி வாங்குவோர் அரசினரின் பண்டகசாலைகளிற் சேர்ப்பாக மாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பனை மரங்களுக்கும் இவ்வரி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அன்றியும் அரசினருக்குப் பனைமரம் வேண்டியதாயிருந்தால் ஊரவரிடம் போய் தமக்குத் தேவையான மரங்களைச் சொற்ப விலை மாத்திரம் கொடுத்து வாங்குவர். அரசின்கீழ் வேலை செய்கின்ற உத்தி யோகத்தரும் தங்களுக்குத் தேவையான பனை மரங்களை இவ்வண்ணம் குடிகளிட மிருந்து வருத்தி வாங்குவர். இப்படி வாங்கிய மரங்களை அவைகளின் சொந்தக் காரர் தம் பொறுப்பில் தறித்து சலாகை யாத்து அவைகள் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல் வேண்டும். தென்னை மரங்களுக்கும் அவ்வண்ணமே வரி வாங்கி வந்தார்கள். தோம்புகளைப் புதுப்பித்த பின்னர், ஒல்லாந்தர் இவை

களுக்கு வரியை வாங்காது விடுத்தனர். ஏனெனில் தென்னைகளை வைத்திருப் போர் அரசினருடைய யானைகளுக்கும் யாழிப்பாணத்துக்குக் கொண்டு வந்து விற்பனைக்கிருக்கும் யானைகளுக்கும் தென்னோலைகளை வெட்டி உணவாகக் கொடுக்கவேண்டும். அத்துடன், அரசினருக்கும் முத்துக்குளிப்புக்கும் வேண்டிய எண்ணையை இவர்கள் தவறாது கொடுத்து வரவேண்டும்.

ஒல்லாந்தர் காலத்து மாகாண அதி காரிகளுக்கு அரசினர் சம்பளம் கொடுக்க வில்லை. அவர்களுக்கு ஊரவர்களே தங்களுக்குள் பணத்தைச் சேர்த்துக் கொடுத்து வந்தார்கள். இவ்வழக்கம் தமிழரசர் காலத்திலிருந்து வந்தது. அக்காலத்து ஊரிலுள்ள ஒவ்வொரு குடியும் அதிகாரிகள் வீட்டிற்கு உணவுப் பொருட்களைக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் பிற்காலத்தில் தலைக்கு ஒரு பண வீதம் போட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். இவ்வழக்கத்தை போர்த்துக் கேயர் பின்பற்றினார்கள். எனினும், ஒல்லாந்தர் காலத்து ஊரிலுள்ள யாவரும் இப்பணத்தைக் கொடுக்கவில்லை. வேளாளர், சாண்டார், தனக்காரர் (Tannatares) ஆகிய சாதியான கொடுத்து வந்தனர். தங்கள் அரசாட்சி தொடர்கிய காலத்தின் பின் மாகாண அதிகாரப் பதவியை மாந்தோட்டை, பூநகரி ஆகிய இவ்விரண்டு இடங்களைத் தவிர, மற்றொங்களும் நீக்கிவிட்டனர். எனினும் ஈங்கு கூறப்பட்ட அதிகார வரியை மேலே சொல்லிய சாதியினர் மறாது கொடுத்து வந்தமையால், அரசினர் அதை நீக்காது வாங்கிக்கொண்டே வந்தனர். இச்சாதி களிலுள்ளார் இவ்வரியைக் கொடுப்

பதற்குச் சற்றேனும் பின்வாங்கவில்லை. இதைக் குறித்துச் சவாடெக்குறுளென்பவர் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. “இச்சாதிகளி லுள்ளார் அரசு அதிகாரிகளைத் தாபரிக்கும் கடமை தங்களில் இருப்பது தங்களுக்கு மற்றைய சாதிகளிலும் பார்க்க மிகுந்த மேன்மையளிக்கின்றது என மகிழ்வெய்துவர். மேலும், இங்கே காட்டிய மூன்று சாதியாளருக்கும் தாம் நிகரென நினைத்திருக்கின்ற மடைப்பள்ளியார், அகம்படியார், பரதேசிகள் முதலிய சாதியினரும் இவ்வண்ணமாகவே இவ்வரியைப் பற்றி எண்ணுவர். ஆகையால் அரசு அதிகாரிகளைப் பொருள் கொடுத்துத் தாங்குதல் தங்கள் தங்களுக்குக் கொரவும் என்று ஒவ்வொரு சாதியினரும் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருத்தலை அரசினர் தங்களுக்குச் சார்பாக அமைத்துக் கொண்டு இந்த வரியை பணமுள்ள எல்லா மேல் சாதிகளிடத்தும் வாங்கத் தெண்டிக்கவேண்டும்.”

ஒல்லாந்த அரசினர் தலைவரிப்பணம், நிலவரி, பத்திலொரு வரி ஆகிய இவைகளைச் சனங்களிடமிருந்து அறவிடுதற்கு ஊரவர்க்குள்ளேயே உத்தியோகத்தராகிய கணக்குப்பிள்ளை, ஆராய்ச்சி முதலிய வர்களை நியமித்திருந்தனர். இவ்வத்தி யோகத்தர் மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை அவரவர்களுக்கு அறவிடும்படியாக விட்ட மொத்தத் தொகையின் காற்பங்கைக் கோட்டையிற் சென்று அரசினருக்கு ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். இவ்வத்தியோகத்தர் வேளாள வகுப்பிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆனால் 1690-ம் ஆண்டு அரசினர் இதிற் சில மாற்றங்கள் செய்துவிட்டனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் குடிகளை வருத்தியும் அவர்கள் துன்பங்களை மேலதி

காரிகளுக்கு மனுச்செய்யவிடாது தடுத்தும் துன்புறுத்தி வந்தனர். இவைகளையறிந்த அரசினர் இவ்வத்தியோகத்தரை மூன்று ஆண்டுகளுக்கொருமுறை இடத்துக்கிடம் மாற்றி வந்தனர். அன்றியும் மடைப்பள்ளியார் முதலிய ஏனைய வகுப்புகளிலி ருந்தும் இவ்வத்தியோகத்துக்கு ஆட்களை நியமித்தனர். இது வேளாளருக்கு மிகவும் கோபத்தை மூட்டியது. அரசினருக்கு மாறான சில ச்ச்சாவும் எழுந்தது.

ஊழியம்

மேலும் காணிப்புமிகளுள்ள ஒவ்வொரு வரும் அரசாங்கத்துக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் தெரு, கோட்டை, பாலம் முதலியன் கட்டுதல், திருத்துதல் ஆகிய கடமைகளைக் கூலி பெறாமற் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும் இதை ஊழியவேலை எனக்கூறுவர். இவ்வேலை ஆண்டில் 12 நாட்களுக்கு ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டியது. அப்படிச் செய்யத் தவறுவோர் குற்றப்பணம் இறுக்க வேண்டும். இந்த ஊழிய வேலையைப்பற்றி சுவார்டெக்குறு என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “யாழ்ப்பானக் கோட்டை வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்யப்பெறாது பாழான நினையில் இருக்கின்றது. அரசினருக்காக மரக்கலங்களில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செவ்வனே நடக்கின்றதில்லை. அரசினர் வெடிமருந்துச்சாலைகளில் வேலைகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பருத்தித் துறையில் அரசினருக்குள்ள சொங்கல்லுச் சூளைகளில் வேலை முறைப்படி நடக்கின்ற தில்லை. சுண்ணாம்புக் காளவாய்களில் வேலை தாமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வன்னிப்பற்றுக்கருகிலுள்ள காடுகளில் அரசினருக்கு மரந்தறிப்பதற்குப் போதிய தொழிலாளரில்லை. கொல்லனுலைக்கு

வேண்டிய கரியைச்சுட்டுக்கொடுப்பதற்குப் போதிய ஆட்களில்லை. குற்றப் பணத்தையிறுத்து யாழ்ப்பாணத்தவர் ஊழிய வேலையினின்றும் தம்மைப் தப்புவித்துக் கொள்வதால் இத்தகைய கட்டம் அரசினருக்கு வருகின்றது. ஆகையால் குற்றப் பணத்தை இரட்டித்து விட்டால் இவர்கள் குற்றமிறுக்கச் சம்மதிக்காது ஊழியவேலை செய்ய உடன்படுவார்கள். அதனால் மேலே கூறிய வேலைத் தீர்மானங்களும் நட்டங்களும் அரசினருக்கேற்படா. மேலும் ஊழியஞ் செய்யத்தகுதியற்றவர்களாகிய நோயாளிகளும் வயோதிபரும் பனம்பாயிடமுத்தும் கொல்லனுலைக்கு வேண்டிய கரிசுவுதற்காகப் பணம் ஊமலைப் பொறுக்கிச் சேகரித்தும் அரசினருக்கு கொடுத்தல் வேண்டும் எனக் கட்டளை பிறப்பிக்க வேண்டும். சிறியபொருள்களாக விருந்தபோதிலும் இவைகள் அரசினரின் பண்டகசாலைகளுக்கும், மரக்கலங்களுக்கும் மிக உதவும். அன்றியும் முத்துக்களிக்கும் காலங்களில் பாய்களை வாங்குவதற்கு அரசினர் பணங்களை செலவழிக்கத் தேவையில்லை”.

அரசினர் வியாபாரம்

வர்த்தகசங்க மாகையினாலே ஒல்லாந்தர் வியாபாரத்திலே முக்கிய கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனர். காலி மாத்தறை முதலியவிடங்களிலிருந்து யானைகளை மரக்கலங்கள் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்து அங்கு வங்காளம் தஞ்சாவூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்த யானை வியாபாரிகளுக்கு விற்பர். அது மட்டுமன்றி மாந்தோட்டை, வன்னி, பூநகரி முதலிய இடங்களிலுள்ள காடுகளில் தாமே ஆட்களை வைத்து யானைகளைப்பிடிப்பார். வன்னியை ஆண்ட வன்னியர்களும்

யானைகளைத் திறையாகக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார். இவைகளையெல்லாம் தரகர் மூலமாய் இந்திய வியாபாரிகளுக்கு விற்றுப் பெரும்பணமீட்டனார்கள். யானை வியாபாரத்திற்கு யாழ்ப்பாணமே ஒல்லாந்தருக்கும் முக்கிய இடமாகவிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலே ஒல்லாந்தரின் கீழ் நெசவுத் தொழிலும் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இதற்காக இவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து சேணியரை அழைத்து வந்து குடியேற்றினர். அவர்களுக்கு நெசவுக்கு வேண்டிய பஞ்ச நால் முதலியவற்றையும் கொடுத்துப் பணமுங்கொடுப்பார். சேலைகளை அவர்கள் நெசவு செய்து அரசினரிடம் ஒப்புவித்து விட வேண்டும். இச் சேலைகளைப் பெரும்பாலும் சேணையிலுள்ள போர் வீரருக்குக் கொடுப்பார்கள். இங்கே நெசவு செய்யப்பட்ட சேலைகள் அவ்வளவு உயர்தரமானவையல்ல. அக்காரணத்தால் பிற நாடுகளிலிருந்து சேலைகள் வருவதுண்டு.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலே காணப்பட்ட சாய வேர் சேலைகளுக்குச் சாயங்காய்ச்சுகிறதற்கு மிக முதன்மையானதென்று ஒல்லாந்தர் கருதினர். இச்சாயவேரினால் அரசினருக்கு மிகுந்த ஊதியம் வந்தது. காரைதீவிற் காணப்பட்ட சாயவேரேயாவற்றிலும் மிகத் திறமை வாய்ந்தது. ஆனால் இது மன்னாரில்தான் பெருந்தொகையாகக் காணப்பட்டது. வன்னியிலும் ஏனையதீவுகளிலும் உண்டாகும் சாயவேர் மேலே கூறப்பட்ட இடங்களிலுண்டாகும் சாயவேரோடு சேர்த்துக் காய்ச்சினாலனரிச் சேலைகளுக்கு நல்ல சாயம் கொடுக்க மாட்டாது. யாவா (Java) தேசத்தில் உண்டாகும் சாயவேர்ப் பூண்டையும் சில

காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்து உண்டுபண்ண முயன்றனர். ஆனால் அது பயன்படவில்லை. அரசினர் சாய வேரைக்கிண்டுவித்துப் பெருந்தொகை யாய்ச் சேகரித்து யாழ்ப்பாணம் ஆணைக் கோட்டை, பருத்தித்துறை முதலிய இடங்களில் வசித்த சாயக்காரரிடம் கொடுத்து தங்கள் சேலைகளுக்குச் சாயங்காய்ச்சு விப்பர். இவ்வண்ணம் காய்ச்சிய சேலை களை யாழ்ப்பாண நாட்டில் மட்டுமள்ளி பத்தாவியாவுக்கும் கொண்டு போய் விற்பர்.

ஊரவர் வியாபாரம்

யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிகுதியாய்த் தேவையான பொருள் அரிசியும் நெல்லு மாகும். யாழ்ப்பாணத்திற் சில பாகங் களிலும் தீவுப்பகுதி வன்னி, பூநகரி, மாந்தோட்டை ஆகிய இடங்களிலும் நெல் விளைவிக்கப்பட்ட போதிலும், இதனால் வரும் நெல் ஊரவர்களுக்கு உணவுக்குப் போதாமையால் பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. முகமதியர் வங்காளத்திலிருந்து கொண்டுவந்து வியாபாரஞ் செய்வர். மற்றும் ஊரவர்கள் தஞ்சை, ஒறிசா, தொண்டி, திருக்கோணா மலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிற் போய்வாங்கி மரக்கலங்களில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்து விலைக்குக் கொடுப்பர். இக்கலங்கள் பெரும்பாலும் பருத்தித்துறை, வல்வெட்டி, தொண்டைமானாறு ஆகிய துறைகளில் இவைகளை இறக்குமதி செய்யும். ஆனால் அங்கு வியாபாரிகள் இவ்வண்ணம் வரும் நெல்லை வாங்கிச் சேகரித்து வைத்துத் தாம் நினைத்த வண்ணம் விலையேற்றிவிற்கும் வழக்கம் இருந்ததால் வறிய சனங்களுக்கு பெருங்கஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதைக் கண்ணுற்ற ஒல்லாந்த அரசினர் இம்மரக்கலங்கள்

யாவையும் ஊர்காவற் றுறையிலேயே இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்றும் அவைகளில் வரும் நெல்லை ஓரிடத்தில் குவித்துவைத்து யாவருக்கும் ஒரே விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்றும் கட்டளை செய்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தவர் வேறு பொருள் களிலும் வியாபாரஞ் செய்துவந்தனர். அக்காலத்தில் பணமரம் மிகுந்த பிரயோசனமுடையதாயிருந்தது. பனங்காய், பனாட்டு, ஒடியல், கிழங்கு, பனங்கட்டி ஆகிய இவைகள் நெல்லிலும் பார்க்கச் சாப்பாட்டுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. பாய், ஓலை, பனமரம் ஆகிய இவைகளும் அவர்களுக்கு மிகவும் பயன்பட்டன. இப்பண்டங்களை அவர்கள் சோழமண்டலக் கரையிலுள்ள ஊர்களுக்கும் தொண்டுக்கும் கொண்டுபோய் விற்பர். திருக்கோணா மலை, மட்க்களப்பு ஆகிய இடங்களுக்கும் அனுப்புவார்கள். இவைமட்டுமன்றி கதம்பைக் கயிறு, தேங்காயெண்ணைய், வேப்பெண்ணைய் முதலியவற்றை இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வார்கள். அத்துடன் அக்காலத்திலும் புகையிலை மிகச் செழித்து வளர்ந்ததினால் இதை இந்தியாவிற்குக் கொண்டுபோய் விற்று பெரிய இலாபமடைந்தனர். இப் பொருள்களுக்கு அரசினர் சுங்கவரி வாங்காது விடுத்தனர்.

அக்காலத்திலே இந்தியாவிலிருந்து அடிமைகளாக மக்களை விலைக்குவாங்கி யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்து விற்கும் வழக்கமிருந்தது. 169ம் ஆண்டு 3,589 அடிமைகள் கொண்டுவெரப் பட்டார்கள். இவர்களைக் கொண்டுவெந்து யாழ்ப்பாணத்தில் இறக்கும்பொது ஒவ்வொரு

வருக்கும் 11 – பணவீதம் அரசினருக்குச் சங்கவரி கொடுக்க வேண்டும். இதனால் அரசினருக்குப் பெருத்த வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. நெல் வியாபாரத்திலும் அடிமை வியாபாரம் மிகுந்த இலாபத்தைக் கொடுத்தபடியால் வியாபாரிகள் அடிமை வியாபாரத்திலேயே மிகுந்த கண்ணுங் கருத்துமாகவிருந்தனர். சோழமண்டலக் கரையில் நெல் விளையாது பஞ்சம் வரும் காலங்களில் இவ்வியாபாரிகள் அங்கு சென்று இவர்களைப் பெருந்தொகையாக வாங்கிவருவார். ஏனெனில் அக்காலங்களில் மக்கள் உணவுக்கு மிக வருந்துவதனால் ஒரு சிறங்கை அரிசியைக் கொடுத்தும் அடிமைகளாக வாங்கிக்கொள்ளலாம். இப்படிக் கொண்டுவரப்பட்ட அடிமைகள் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளார் தங்கள் வயல் வேலைகளைச் செய்வார். சில காலங்களில் இவர்கள் வயல்களில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது வன்னியர்கள் பிடித்துக் கொண்டுபோய்த் தங்களுக்கு அடிமைகளாக வைத்திருப்பது முண்டு. சிலவேளைகளில் கண்ணியரசனிடங் கொண்டு போய் விலையாக அல்லது உபகாரமாகக் கொடுப்பதுமுண்டு. சில காலங்களில் இவ்வாழிமைகளை அரசினரும் வாங்கிக்கூடிய வயல் நிலங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவார்கள். இவர்களை அரசினரின் அடிமைகள் என்று குறிப்பதற்காகக் குறி சுட்டுவிடுவார்.

சாதி ஒழுக்கம்

இவர்களுடைய காலத்தில் ஓவ்வொரு சாதியாரும் தங்கள் தங்களுடைய நடை யுடை பாவனைகளோடு இருக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு இருந்தது. எனினும் தாழ்ந்த சாதியாரெனக் கருதப்பட்டோர் இக்கட்டளையைச் சுரிவரக்கவளிந்து நடக்க

வில்லை. இதைப்பற்றிச் சுவார்ஷ்டைக் குறான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “தாழ்ந்த சாதியார் தங்கள் உடைகளைத் தமது சாதிக்கேற்றவாறு அணிகின்றாரில்லை யெனக் கேள்விப்படுகின்றேன். மேலும் அவர்கள் தலைமயிரைச் சாதிக்கேற்ற முறைப்படி வெட்டாது வளர்ப்பதாலும், கடுக்கன் முதலிய அணிகளன்களைத் தங்கள் காதுகளில் அணியாததாலும் அவர்களை உயர்ந்த சாதி மக்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் இவ்வண்ணம் நடந்து கொள்வதனால் மேல்சாதியாருக்குக் கோபத்தை மூட்டுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உதவித்தேசாதிபதிக்கு இத்தகைய தவறு கைளைத் தண்டிக்க மேலதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுத்தல் வேண்டும். வேண்டிய நேரங்களில் தண்டித்தாலன்றி அவர்களை அடக்கிவைத்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் இவ் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளார் செருக்கும் மமதையும் பிடித்த பெரிய முரடர். இடங் கொடுத்தால் தங்களுக்கு மேலிருக்கின்ற உத்தியோகத்திருக்கு மாறாய் அவர்களின் மேல் பொய்யான குறைகளைச் சமத்தி மேலதிகாரிகளுக்கு மனுப்பண்ணச் சுற்றேனும் பின்வாங்கமாட்டார். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சமேனும் இடங் கொடாது முறையாய் நடந்தால் உத்தியோகத்திருக்குப் பல்லினைக்காட்டி அடிமைகள் போல் காலங்களில் வீழ்ந்து கிடப்பார். இதற்குக் காரணமென்னவானால் தங்களது அரசர் காலத்திலும் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஆளுகின்ற மேலதிகாரிகளுக்கே கீழ்ப்படிந்து நடந்த பழக்கமுடையவர். கீழ்த்தி யோகத்திருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பழக்கம் அவர்களுக்கில்லை. கீழ்த்தி யோகத்தர் ஏதும் முறைகேடாய் நடந்தால் மேலதிகாரிகளுக்கு மனுப்பண்ணலா

மென்ற கட்டளைச்சட்டம் அரசாங்கத்தி லிருப்பதால் அவர்கள் பொய்க்குற்றங்களை இவர்கள் மேலேற்றி முறைப்பாடு செய் வதில் கொஞ்சமேனும் பின்வாங்குகின்றாரில்லை. அவர்கள் செய்யுங் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை செய்யுத் தத்துவத்தைக் கீழ்த்தியோகத்தருக்கு அரசினர் கொடுக்க வேண்டும். இப்படியான தத்துவம் இவர் களுக்கில்லாவிடில் எங்களுத்தியோகத்தரை அவர்கள் சுற்றேனும் மதியாதநிலைமை வந்துவிடும். அவ்வண்ணம்வரின் எங்கள் உத்தியோகத்தர் அவர்களுக்குச் சிரிப்புக் கிடமாகி விடுவர்.

சமயமும் கல்வியும்

யாழிப்பாணக் கோட்டை பிழிப்பட்டதும் ஒல்லாந்தர் தங்களது சமயமாகிய பாதிரிவேதத்தை யாழிப்பாணத்தவருக்குள் பரப்பத் தொடங்கினர். போர்த்துக் கேயருடைய பழைய கத்தோலிக்க கோயில்களையெல்லாம் பாதிரி வேதக் கோயில்களாக மாற்றி விட்டனர். தெல்லிப்பழை, மல்லாகம், மயிலிட்டி, அச்சுவேலி, உடுவில், வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, சங்கானை, நல்லூர், செண்டக்குழி, கோப்பாய், புதுரூர், நாவற்குழி, சாவகச்சேரி, கச்சாய், வரணி, எழுது மட்டுவாள் (Illondimattal), கட்டடவேலி, உடுப்பிட்டி, பருத்தித்துறை, முகமாலை, பூலைப்பழை (பழை), தம்பம்மை (Tambamme) ஊர்காவற்றுறை, புங்குடுமீவு, நயினாத்வீ ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொரு கோயிலிருந்தது. இவற்றிற்கருகே பள்ளிக் கூடங்களும் வைத்துப் பின்னைகளைப் படிப்பித்தனர்.

இங்கு கூறப்பட்ட கோயில்கள் ஒவ்வொன்றிற்குப் பக்கத்தில் பெரும்பாலும்

கூத்துக் கொட்டகைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக் கத்தோலிக்கர் பெருநாட்காலங்களில் ஏசுவின் சீவிய சரித்திரத்தை பாவைக்கூத்து மூலம் சனங்களுக்குக் காட்சி சமயபோதனை செய்து வந்தார்கள். இந்தக்கோயில்களில் முதன்முதல் பாதிரிவேதத்தைக் குறித்துச் சற்பிரசங்கம் செய்தவர் ஒல்லாந்த சேனையோடு வந்த போல்டேயச் என்னும் பாதிரியாராகும். 1658-ம் ஆண்டு காணப்பட்ட கோயிற் பட்டோலையின்படி யாழிப்பாணத்தில் ஆனும் பெண்ணுமாக 62, 558 கிரீஸ்தவர்கள் இருந்தனர். 1658ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1661ம் ஆண்டு வரை அதாவது 31/2 வருடத்திற்குள் ஞானள்நானம் பெற்ற பின்னைகளின் தொகை 5, 799 விருவறிந்த 36 பின்னைகளும் ஞானள்தானம் பெற்றனர். இந்த 31/2 வருடத்திற்குள் 2, 158 விவாகங்கள் வேத முறைப்படி நடந்தன. இக்கோயில்களுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் 10 மணிக்குச் சனங்கள் திரள் திரளாய்ப் போய்ச் சேருவர். முதலாக அவர்கள் எல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஒருவேத கீத்தைப் பாடுவர். கோயிலில் பாதிரியார் இல்லாத நேரத்தில் கோயிலோடு சேர்ந்துள்ள பள்ளிக்கூடத்துச் சட்டம் பியர் தமிழ் மொழியில் எழுதிய ஒரு பிரசங்கத்தை வாசிப்பார். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சில தொகையான பிரசங்கங்கள் பாதிரியாரால் ஏற்கனவே எழுதிக் கொடுக்கப்படும். இது முடிந்தவுடன் எல்லோரும் ஒரு வேத கீத்தைப் பாடி வணக்கத்தை முடிப்பார். தமிழ்மொழியில் பிரசங்கங்கு செய்தல் ஒல்லாந்த பாதிரிமாருக்கு மிகத் தொந்தரவாயிருந்தது. ஆனால் கிரீஸ்து சமயத்தின் பிரதான விடயங்களை

வினாவிடை மூலம் அவர்கள் படித்துப் பின்னர் சனங்களுக்குப் படிப்பிக்கக் கூடியதாக விருந்தது. உரோமன் கத்தோ லிக்கரூக்கு இந்தக் கஷ்டமில்லை. அவர்கள் பிரசங்கம் அவ்வளவு மிகுதியாய்ச் செய்வதில்லை. அத்துடன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரும் பொழுதே போர்த்துகேய மொழியில் வல்லவர்களாக வந்து அம்மொழியிலேயே பிரசங்கஞ் செய்தார்கள். இக்காரணங்களினாலே ஊரவர் போர்த்துக்கேய குருமாரை உயர்த்தியும் போர்த்துக்கேய மொழியில் பிரசங்கஞ் செய்ய இயலாத ஒல்லாந்தப் பாதிரிமாரைத் தாழ்த்தியும் பேசிக்கொள்வர். போல்டேயசுப்பாதிரியார் போர்த்துக்கேய மொழியிலிருந்து சமயத்திற்கு வேண்டிய பலநால்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பித்தனர். அவைகளுட் சிலவற்றைக் கூறுவோம் :— மத்தேய எழுதிய சுவிசேஷம், புதிய ஏற்பாடு வினா, விடை, பழைய ஏற்பாடு வினாவிடை, ஞானஸ்நான் வாய்ப்பாடு, காலை மாலை வணக்கம், கைப்பிழிப்பில் கூறும் வாய்ப்பாடு, தாவீதின் கீதங்கள், ஹாக்கா சுவிசேஷத்தின் பாகம் என்பன. இதிலிருந்து போர்த்துக்கேயர் காலத்திலே கோயில்களில் போர்த்துக்கேய மொழியே பாவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றதென்பதை யும் ஒல்லாந்தர் வரவின் பின்னரே அங்கு தமிழ்மொழி பாவிக்கப்படத் தொடங்கிய தென்றும் தெரிகின்றது.

இவ்வளவு சிரத்தை எடுத்து ஒல்லாந்தர் தாங்கள் சமயத்தைப் பரப்ப முயன்றபோது யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் அதை முழுமனத் தோடும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லைபோல் தோற்றுகின்றது. இதைப்பற்றிச் சுவார்டெக் நூன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “இந்த

இலங்கையை எடுத்தநாள் தொடக்கம் நாங்கள் மிகுந்த பணத்தைச் செலவிட்டு உண்மையான எங்களது சமயத்தை இந்தச் சொற்கேளாத முரட்டுச் சாதியாருக்குள் (Perversenation) பரப்ப முயலுகின்றோம். இதற்காககழிந்த 3 வருடங்களாக 35 கோயில்களையும் 4 பாதிரிமாரையும் வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் இந்த நன்றிகளையெல்லாம் யாழ்ப்பாணத்தவர் எவ்விதம் அங்கீரிக்கின்றார்கள் என்று யான் சொல்லத் துணியேன். எனக்குப் பின் வருபவர்கள் இதைப்பற்றி அறிந்து கூறட்டும் ஆனால் ஒன்றுமாத்திரம் இங்கே கூறுவேன். 1693ம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கோயில்களிலெல்லாம் அஞ்ஞானிகளின் புத்தகங்கள் (Heathen Books) அடுக்கடுக்காக வேதப் புத்தகங்களோடு வைத்திருக்கக் கண்டுபிடித்தோம். 1689ம் ஆண்டு தேசாதிபதி மிடறிச்செற்று (Mydregt) என்பவர் கத்தோலிக்க கோயில்களையும் அவர்கள் இரகசியமாக வைத்திருந்த கண்ணியாஸ்திரி மடங்களையும் அடியோடு குலைத்து எங்கள் மெய்ச்சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக ஒரு ஞானக்கழகத்தை (Seminary)ப் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட்டுக் கட்டுவித்தனர். அதன்பின்னர் கூட இத்தகைய ஏமாற்றங்கள் நடந்து வருகின்றன. நான் கொழும்புக்குப் போன போது பின்வருந் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டேன். ஒரு அரச சேவைகள் வரணி யிலுள்ள கோயிலைச் சார்ந்த சட்டம்பி மார்களின் அனுமதியோடு கெட்ட புராணங்களைப் படிப்பித்தானாகும். அதனை அனுமதித்தற்காகக் கோட்டார். அச்சட்டம்பி மாரைப் பிழித்துப் பிரம்படியும் கொடுத்து அவர்களிடத்திருந்த அஞ்ஞான புத்தகங்களையும் கட்டெரித்தனர். ஆனால் நான் கொழும்பிலிருந்து திரும்பிவந்த பொழுது

இந்தச் சட்டம் பிமார் வேலையினின்றும் நீக்கப்படாமையைக் கண்ணுற்று ஆச்சரிய மடைந்தேன். இனி அந்தச் சேவகனையும் பிழக்கவில்லை. வரணியில் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் புதியனவன்று விக்கிர வணக்கம் (ID datory) ஒழுங்காக நடந்துவருகின்றது. இங்குள்ளார் வன்னியர்களுடன் தொடர் புடையவர்களாதலாற்றான் இவ்விதம் நடக்கின்றனர். பேய் பிசாக்களை வணங்கு வதில் வன்னியர்கள் முதற்றமானவர்கள். இன்னும் அவர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குள் ஒரு ஜரோப்பியனையும் அடுத்தியார். ஏனெனில் வீட்டுக்குள் வந்தால் அவர்கள் தங்கள் விக்கிர வணக்கத்தைக் கண்டுவிடுவார்கள் என்ற பயத்தினாலேயே ஆனால் வெளிலிய வேதக்காரரெனக் காட்டுவேதற்காக ஞானஸ் தானமும் பெறுகின்றார்கள். பாதிரிமாரைக் கொண்டு கைப்பிழிப்பும் செய்கின்றார்கள். மிட்ரிச்செற்று என்னும் தேசாதிபதி ஞானக் கழகத்தைத் தொடங்கிய போது தொன் பிலிப்பு நல்லமாப்பாணன் என்னும் வன்னியன் அவரை மகிழ்விக்கும் நோக்க மாகத் தன்னுடைய மக்களுள் ஒருவனை அக்கழகத்தில் மாணவனாகச் சேர்ப் பித்தான். ஆனால் இத்தேசாதிபதி போன

வுடன் சில பொய்ச்சாட்டுகள் சொல்லி அவனை வீட்டுக்குத் திருப்பியழுத்து விட்டான். பின்னர் நாகபட்டினத்துக்கு இச்சிறுவன் போயிருந்த போது சைவக் கோயிலொன்றில் அருச்சனை செய்யும் பொழுது கண்டுபிழிக்கப்பட்டான். ஞானக் கழகத்திலே மெய்ச்சமயத்தைப்படித்து வந்த இப்பத்துவயதுச் சிறுவன் இப்படிச் செய்த படியால் அவன் அதைத் தாய் தகப்பன் ஏவலிற் செய்திருக்க வேண்டும். அன்றேல் அவர்கள் வழக்கமாக இப்படிச் செய்ததைப் பார்த்துத் தானும் பின்பற்றிச்செய்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சமயத்தைப் பற்றிய பல குறும்புகளை இந்த யாழ்ப்பாணத்தார் செய்து வருகின்றனர். எங்களுடைய உண்மையான மதத்தை இவர்கள் ஆவ லோடு ஏற்றுக் கொள்கின்றார்களில்லை. எல்லா மக்களுடைய இருதயத்தையும் நுனுகியாராய்கின்ற வல்லமையுடைய கர்த்தருக்குத்தான் இது தெரியும். இவர் களுடைய மனம் திரும்புதற்குப் பக்குவ காலம் வரவில்லையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது சர்வ வல்லராகிய கர்த்தரே இதைப் பார்த்துக்கொள்ளல்லும்.

**சீனம் அடங்கக் கற்றாலும்
சீத்தியெல்லாம் பெற்றாலும்
மனம் அடங்கக் கல்லார்க்கு
வாய் ஏன்? பராபரமே.**

- தாழுமானவர்

சிறுவர் விருந்து

தூர்க்கமனை அழித்த தூர்க்கை

சகோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வாழ்த்துக்கள் மூன்றாம் தவணைப் படிப்புத் தொடங்குகிறது. கவனமாகப் படித்து வகுப்பேற்றல் பரீட்சையில் நிறையப்புள்ளிகள் எடுத்துச் சித்திபெற அன்பு வாழ்த்துக்கள் படிப்பதற்குப் பக்தியும் உதவும். எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா? பக்தி மனதில் அமைதியை ஏற்படுத்தும். படிப்பில் ஊக்கம் தரும். ஆகவே குழப்பமில்லாமல் நன்றாகப் படிக்கலாம். “அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்” என்கிறார் பாரதி.

அம்பிகையின் திருவிளையாடல் களில் ஒன்று இப்போது சொல்கிறேன் கேளுங்களேன்.

காத்தியாயனர் என்ற ஒரு முனிவர் அத்தி வனத்திலே தவம் செய்து வந்தார். சிவபெருமானயே சதா தியானித்து அக்கினியைச் சிவவடிவாகப் பாவித்து ஆழந்தமன ஒடுக்கக்குத்துடன் தவம்பிற்ந்தார். ஒருமுறை அம்பிகை அவரைக்கண்டபின் உடமை எதுவுமில்லாமல், ஏகாந்தமாகப் பிச்சைக்காரன் போல் வாழ்ந்த காத்தியாயனரிடம் இரக்கம் கொண்டாள். “கவாமி! உங்களை மட்டுமே சதா தியானிக்கும் காத்தியாயனுக்கு எதுவுமே நீங்கள் கொடுக்கவில்லையே? ஏன்?” என்று சிவபிரானிடம் கேட்டாள். கவாமி சிரித்தார். “என்னிடம் எதுவுமே அவன்

கேட்கவில்லையே!” என்றார். “உங்களையே வணங்கும் இவன் இப்படி இருப்பது அழகல்லவே” என்றாள் அம்பிகை. அப்படியா? அப்படியானால் நீதாய்தானே... அவனுக்கு என்ன வேண் டுமோ அதை நீயே கொடுக்க லாமே என்றார். சவாமி ஒரு நாள் காத்தியாயனரின் முன்பு தோன்றினாள் தேவி காத்தியாயனா உனக்கு வரமளிக்க வந்துள்ளேன் என்ன வேண்டும் சொல் என்றாள்.

“அம்மா! எனக்கு ஒன்றுமே வேண்டாம். உன் கருணைக்கு நன்றி” என்று கும்பிட்டார் முனிவர். “இல்லை! வந்த நான் ஏதாவது உனக்கு வரமளிக்கவே வேண்டும். நன்றாக யோசித்துப்பார் என்ன வேண்டும்...?” அம்பாள் கேட்டாள். ஒன்றும் வேண்டாம் அம்மா! என்றான் முனிவர் மீண்டும் மீண்டும் அம்பிகை வற்புறுத்திக் கேட்க. “அம்மா! நீ இங்கிருந்து போய்விடு! அதுவே நீ தரும் வரம்” என்றார் முனிவர்.

அம்பிகைக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது “என்னை அலட்சியம் செய்த நீபன்றியாகப் போ” என்று சபித்துவிட்டுப் போய்விட்டாள். பன்றி வடிவான முனிவர் சிவத்தியானத்தில் மெய்மறந்து கிடந்தார்.

சிவபிரானுக்குச் சற்றுக் கோபம் வந்தது அம்பிகையிடம் “அம்மா!

வேண்டாமை என்ற உயர்நிலை அடைந்த என்பக்தனை நீ சபித்தது மிகத்தவறு!” என்று அம்பிகையைக் கடிந்து கொண்டார். அம்மைபனிந்தாள் “சவாமி! உடனடியாக மன்னிப்புக் கேட்கிறேன். என்ன பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமெனத் தாங்கள் கூறினால் செய்வேன் என்று வேண்டினாள்.

“காத்யாயனனுக்கு உதவ விரும்பிய நீ அவனுக்கு மகளாகி, அவனுக்குச் சேவை செய்” என்றார் சவாமி காத்யாயன முனிவர் வளர்க்கும் யாகத்தீயில் சிறு பெண்மகளாக உருவமுற்று எழுந்தாள் அம்மை காத்யாயனரும் மிகுந்த வாத்ஸல்யத்துடன் அக்குழந்தையை மடியில் வைத்துத், தோளில் சாத்தி அன்பு பாராட்டி வளர்க்களானார். அம்மைக்குக் காத்யாயன் என்றே முனிவர், ரிஷிகள் பேர் தூட்டியர். காத்யாயனி முதுமையால் தளர்ந்த காத்யாயன முனிவருக்கு மிகுந்த அன்புடைய மகளாக வேண்டும் பணிவிடை யாவும் செய்து வந்தாள்.

மங்கைப் பருவம் அடைந்த காத்யாயனிக்கு மனம் புரிந்து வைக்க வேண்டும் எனப் பெரியவர் கள் கூறினார்கள் காத்யாயனரும் ஒப்புக் கொண்டார். அவருக்குத் தெரியும் தன்மகள் அம்பிகையின் அவதாரம் என்று ஆகவே சிவபிரான்தானே மன மகனாக வரவேண்டும்..

நாரத முனிவர் தேவர்களைச் சந்தித்தார். அசுரன் ஒருவன் கடுமதவும் செய்து பிரம்மனிடம் இரண்டு வரங்கள் பெற்றிருந்தான். ஒன்று “தேவர், முனிவர், அந்தனர், தபஸ்விகள் ஜெபிக்கும்

மந்திரங்களின் சக்தி எல்லாம் தனக்கே வந்து சேர வேண்டும்” என்பது.

அடுத்தவரம் “தனக்கு அழிவே வரக்கூடாது தற்செயலாக உடல் அழிவதென்றால்... கலியாண முகூர்த்த வேளையில் திருமணத்திற்கு ஆயத்த மான கன்னிப் பெண்ணான மனமகள் ஒருத்தியின் கையால் தனக்கு அழிவ வரவேண்டும்” என்பது.

திருமணவேளையில் எந்தப் பெண் னாவது சண்டைக்குப்போய் கொலை செய்வாளா? நடக்க முடியாத இந்த வரத்தைப் பெற்ற அந்த அசுரன் எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் தேவாகள், மனிதர்கள் செபிக்கும் மந்திர சக்தி யெல்லாவற்றையும் பெற்று மகா பல சாலியாகி அதனால் கர்வமடைந்து கண்ணில் கண்ட நல்லவர்கள் எல்லோ ரையும் துன்புறுத்தி வந்தான். அவனது கொடுமை தாங்கமுடியாமல் கஷ்டப் பட்ட தேவர்கள் நாரதரிடம் இதனை முறையிட்டு சிவபெருமான் தான் தங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று புலம்பினார்கள் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறிய நாரதர் சிவபெருமானிடம் சென்று தேவர் துயர்த்துடைக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். சவாமியும் இசைந்தார். அதன்படி காத்யாயனரின் மகளை மனக்கத்தாம்நல்ல முகூர்த்தம் ஒன்றில் மனமகனாக வருவதாக அறிவித்து விட்டார். முகூர்த்த நேரம் நடுநிசி சேவல் கூவாத நல் இருளில் நல்ல முகூர்த்தம் வேண்டிய ஆயத்தங்களை ரிஷிபத்தினிகளும் தபஸ்வினிகளும் செய்யத் தொடங்கினர். முறைப்படி அந்த நல்ல நாளில் காத்யாயனிக்கு

மங்கள நீராட்டி மணமகள் கோலம் புனைவித்தனர். சுவாமி வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி நல்லிரவில் வந்து சேர்ந்தது. அவரை முறைப்படி வரவேற்க எல்லாம் தயார் நிலையில் வைத்துக் காத்திருக்கிறார்கள். மிக அருகில் வந்து விட்டது மணமகன் ஊர்வலம். அந்த நேரத்தில் சேவல் ஒன்று படபடவெனச் செட்டைகளை அடித்துப் பலமுறை உரத்தசத்தத்தில் கூவியது. “ஆ! முகூர்த்த நேரம் முடிந்து விட்டதே”. என எல்லாரும் திடுக் கிட்டனர். சுசீந்திரம் என்ற இடத்தில் மாப்பிள்ளை தன் பயணத்தை நிறுத்தி விட்டுத் திருப்பிப் போய்விட்டார். இந்த வேளையில் நாரதர் மணமகளாகி நின்ற காத்யாயினியிடம் வந்து பணிவோடு விண்ணப்பித்தார்..” அம்மா தூர்க்கமன் என்ற பொல்லாத அசரன் தேவர் களையும், அந்தனரையும், ரிஷிகள், தபோதனர்களையும், மாணிடரையும் துன்புறுத்துவதைத் தாங்கள் அறி வீர்கள். அவன் பெற்றவரங்களில் ஒன்று அவனுக்கு எல்லா மந்திர சக்திகளையும் கொடுத்துள்ளது. அவன் கேட்ட அடுத்த வரத்தை தாங்கள் தாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். தாயே! வானவரும் மாணிடரும் படும் தாங்கொணாத துன்பத்தைத் தாங்கள் இப்போதேநீக்கி கருணை புரியுங்கள் தேவி!” என்று பணிவோடு வேண்டினார். தான்யார் என்பதையும் இறைவன் எதற்காகத் தன்னை பூமிக்கு அனுப்பினார் என்பதையும் சிந்தித்த அம்பிகை உடனே அதே மங்களக் கோலத்துடன் தூர்க்கமனை அழிக்கத்திருவளம்

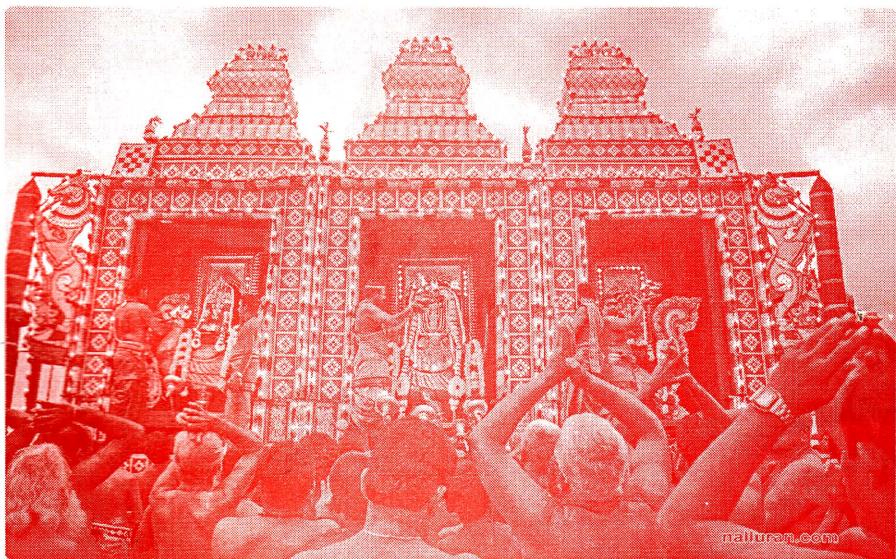
கொண்டார். அக்கணமே சிவபிரானின் திருக்கரத்திலுள்ள தூலாயுதம் அவள் கரத்தில் வந்து சேர்ந்தது. இமவாஸ் தந்த சிங்க வாகனம் அடக்கமாகவந்து பணிந்தது. சிம்மத்தில் ஆரோகணித்த தேவி அடுத்த கணம் தூர்கமன் முன் பிரசன்னமாகினாள். தனக்கு முடிவு வந்து விட்டதை உணர்ந்த அந்த அசரன் அம்பிகையை எதிர்த்து உக்கிரமாகப் போரிட எழுந்தான். தனது கோப ஹங்காரத்தால் அசரனை நிலைகுலையைச் செய்த தேவி தன் மற்றொரு கரத்தில் வந்து சேர்ந்த திருமாலின் கதாயுதத்தால் அசரனை அடித்து வீழ்த்திச் சூலத்தால் அவள் மார்பைப் பிளந்தாள்.

இவ்வளவு காலமும் அவனுள் சேர்ந்து திரண்டிருந்த தெய்வீக மந்திர சக்திகள் பேரொளிப்பிளம்பாக வெளிப் பட்டு அம்பிகையின் திருமேனியுள் புகுந்து கலந்தன! அன்ன மந்திர ரூபினியாக எழுந்தருளி பாரதத்தின் தென் கோடி முனையில் முக்கடல் சங்கமிக்கும் இடத்தில் தனித்திருந்த பாறைமேல் வலப்பாகத்தை ஊன்றி, இடப்பாகத்தை மடித்து ஒரு திருப் பாதத்தில் நின்று தவம் புரிந்து, மீண்டும் சிவபிரானின் இடப்பாகம் மேவி இருந்திடலானாள். கண்யாகுமரி என்ற புண்ணிய தளத்தில் அம்பிகையின் தவக் கோலத்தையும், பின்னாளில் சுவாமி விகேகானந்தர் தவம் புரிந்த பாதையில் அம்பிகையின் ஒற்றைத் திருவடிச் சுவட்டினையும் இன்றும் கண்டு வணங்கலாம்.

நல்லூர் கந்தன் திருமஞ்சம்

நல்லூர் கந்தன் கார்த்திகைத் திருவிழா

நஸ்லூர் கந்தன் சுபேரவாசல் கோபுரம்

